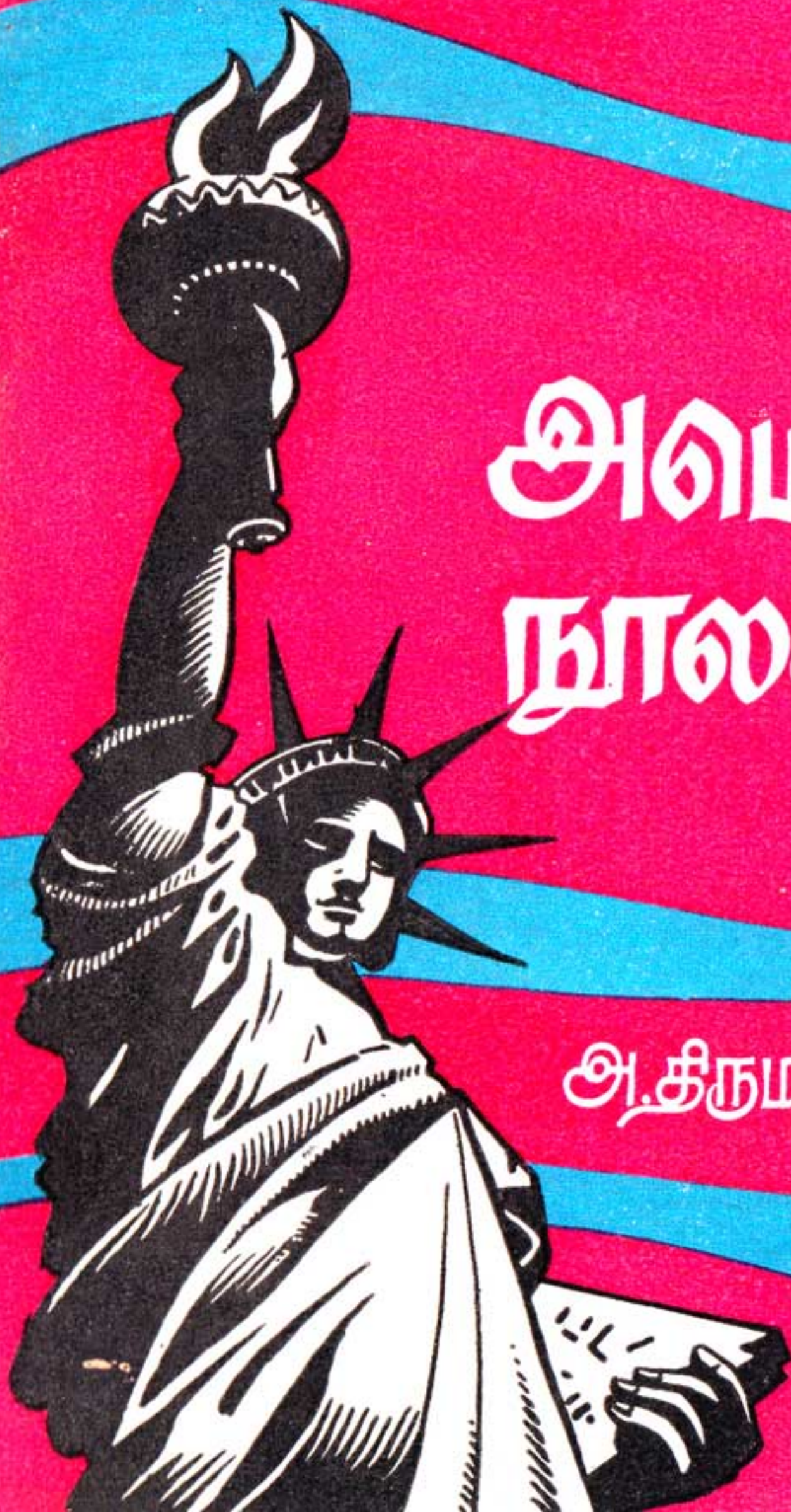

சார்ந்தி
நூலகம்

அமெரிக்க நூலகங்கள்

அ.கிருமலை முத்துசுவாமி

அமெரிக்க நூலகங்கள்

அ. திருமலை முத்துசுவாமி
M.A.;B.T.; Dip.Lib.Sc;

சாந்தி நூலகம்

— 2/122 பிராட்வே, சென்னை - 1. —

சாந்தி வெளியீடு : எண்-29
முதற்பதிப்பு : ஆகஸ்ட், 1961
பதிப்புரிமை நூலகத்திற்கே

சாதா பதிப்பு ரூ. 1—25
வரிசுப்பதிப்பு ரூ. 2—00

அச்சிடப்பெற்றது .

பாரதி பிரிண்டர்ஸ், 119, பிராட்வே சென்னை-1.

முன்னுரை

“அமெரிக்க நூலகங்கள்” என்னும் இச் சிறுநூல் நூலகத் துறையில் தலைசிறந்து விளங்கும் அமெரிக்க நாட்டுப் பொது நூலக வரலாற்றினை எடுத்துரைக்கின்றது. இந்நூலை எழுதுவதற்கு உரிய செய்திகளும், இந்நூலில் வெளியிடுவதற்கு ஒளி நிழற் படங்களும் கொடுத்ததற்குச் சென்னை அமெரிக்கத் தகவல் நிலையத்தினருக்கும், இந்நூலிற்கு அணிந்தாரை நல்கிய உயர்திரு. K.M. சிவசாமன் அவர்களுக்கும் இந்நூலைத் தக்க முறையில் வெளியிட்டுள்ள சாந்தி நூலகத்தாருக்கும் என் நன்றி என்னும் உரியது.

அ ணி ந் து னை

விடுதலை கிடைத்தவுடன் நம் நாட்டுமக்கள் தமது ஆர்வத்தையும் உழைப்பையும் நாடு பல துறைகளிலும் வளம்பெறப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர். தொழில் துறையிலும் இலக்கியத் துறையிலும் முன்னேற்றத்தைக் காண்கிறோம், தமிழ் மொழியில் தற்கால வாழ்க்கைக்கு உரிய சிறந்த பல புது இலக்கியப் படைப்புக்களைக் காண்கின்றோம். அவைகளில் சில மேல்நாட்டுக் கலைகளைப்பற்றியும், நாடுகளின் வரலாற்றினைப் பற்றியும், அந் நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் தொழில் துறையிலும் பண்பாட்டிலும் எவ்வண்ணம் வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன, என்பதைப்பற்றியும் கூறுகின்றன. இவ்விதம் தமிழ்மொழி வளம்பெறுவது தமிழ் மக்கள் தம் அறிவையும் ஆற்றலையும் பெருக்கி பிற நாட்டு மக்களைப்போல் வாழ ஒரு நல்ல வாய்ப்பு அளிக்கும் என்பது தெளிவு.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் சாதனங்கள் பலவுள். அவற்றில் நூலகம் சிறந்த ஒரு சாதனமாகும். "ஒரு நாட்டின் பண்பு நலன்களை இப்பாரில் உள்ளார்க்குப் பளிங்குபோலப் பளிச்செனக்காட்டும் கண்ணாடிகளே நூலகங்கள்." என்று ஆசிரியர் திரு. அ. திருமலை முத்துசுவாமி கூறுகிறார், இக் கருத்து மிகவும் போற்றத்தக்கது. அமெரிக்கக் குடியரசின் மேன்மை ஓரளவு அந்நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள நூலக இயக்கத்தால்தான் என்று கருதி அந்நாட்டு நூலக வளர்ச்சியைப்பற்றி நண்பர் திரு. திருமலை முத்துசுவாமி "அமெரிக்க நூலகங்கள்" என்ற இந்நூலில் சுருக்கமாக, அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும்வண்ணம் தெளிவாக வரைந்துள்ளார். நூலக இயக்கத்தைப்பற்றி நம் தாய்மொழியில் உள்ள நூல்கள் மிகச் சிலவே. அக்குறை கடந்த சில ஆண்டுகளில் நீக்கப்பட்டு வருகிறது. அதில் பெரும் பங்குடையவர்

திரு. திருமலை முத்துசுவாமி. நூலக இயக்கத்தைப்பற்றி அவர் எழுதியுள்ள நூல்களின் வரிசையில் இந்நூல் ஐந்தாவதாகும். இவ் வரிசையில் இன்னும் பல நூல்களை அவ்வாறு எழுதத் திட்டமிட்டுள்ளார். இந் நூலைப் படிப்போர் அமெரிக்க நாட்டின் நூல் நிலைய வளர்ச்சிக்குப் பொதுமக்களின் ஆதரவே பெருமளவு காரணமாக இருப்பதை நன்கு உணர்வர். அரசியலாளரின் உதவி அதனைப்பொறுத்தே இருக்கிறது என்பதும் தெளிவாகும். இது நம் நாட்டிற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

நூலக வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் படிக்கவேண்டிய சிறந்ததொரு நூலாகும் “ அமெரிக்க நூலகங்கள் ” நூலகக் கலையியல்பற்றி மேலும் பல நூல்களை வெளியிட, நல்ல தேர்ச்சியும் அனுபவமும் பெற்றுள்ள இந் நூலாசிரியருக்கு எல்லா நூல்களுக்கும் அருள இறைவனை ஆழ்ந்த நன்றியுடன் நினைவுகூர்.

K. M. சிவராமன்

செயலாளர்,

சென்னை, 1961

சென்னை புத்தகாலய சங்கம்.

ஆசீரியரின் பிற நூல்கள்

1. விஞ்ஞானத்தின் கதை
2. மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள்
3. உயர்நிலைப்பள்ளி நூலகங்கள்
4. நூலக அமைப்பியல்
5. மலைவாழ் மக்கள்
6. இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும்
7. தமிழ்நாடும் மொழியும்

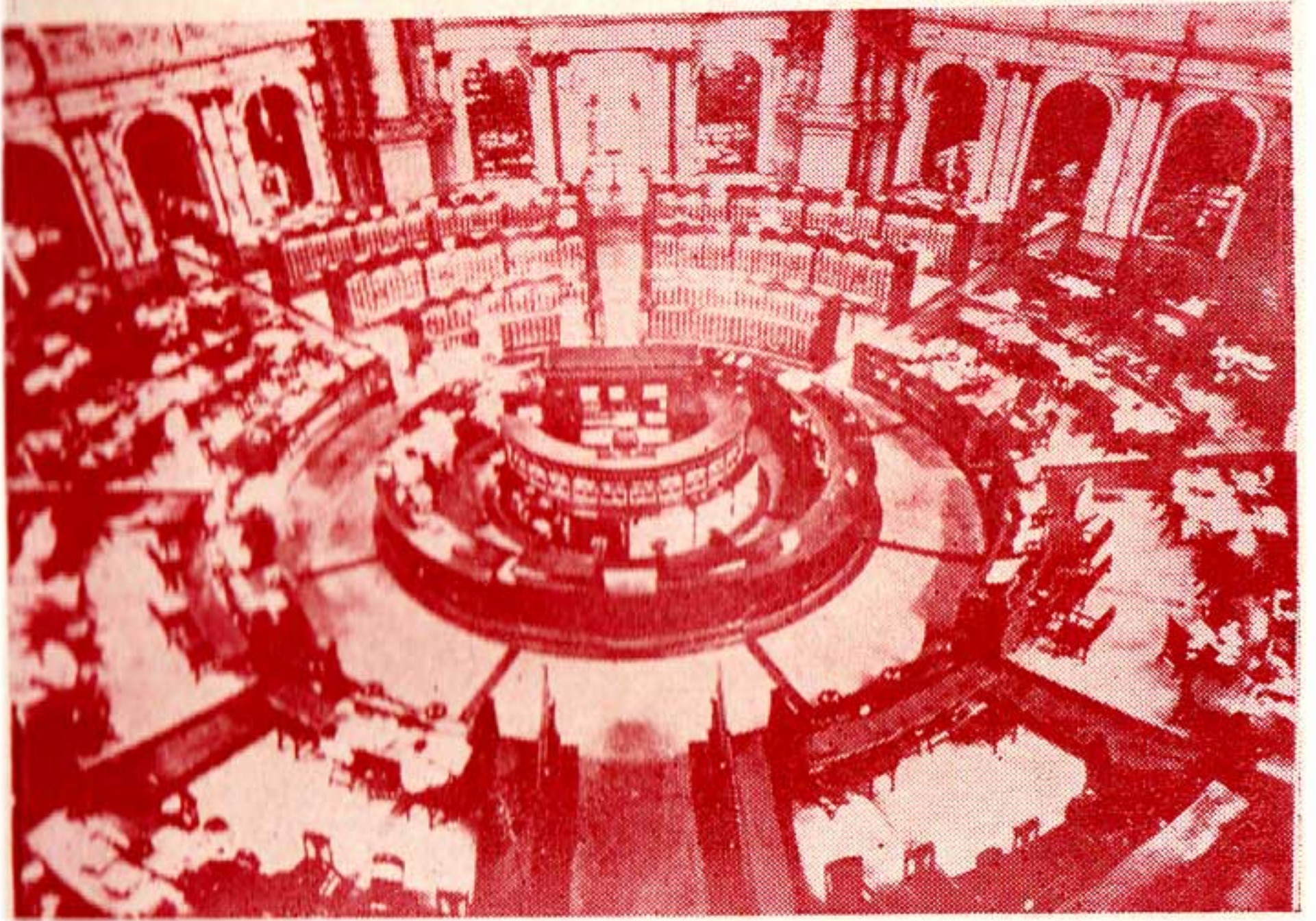
அமெரிக்க நூலகங்கள்

அ. திருமலை முத்துசுவாமி

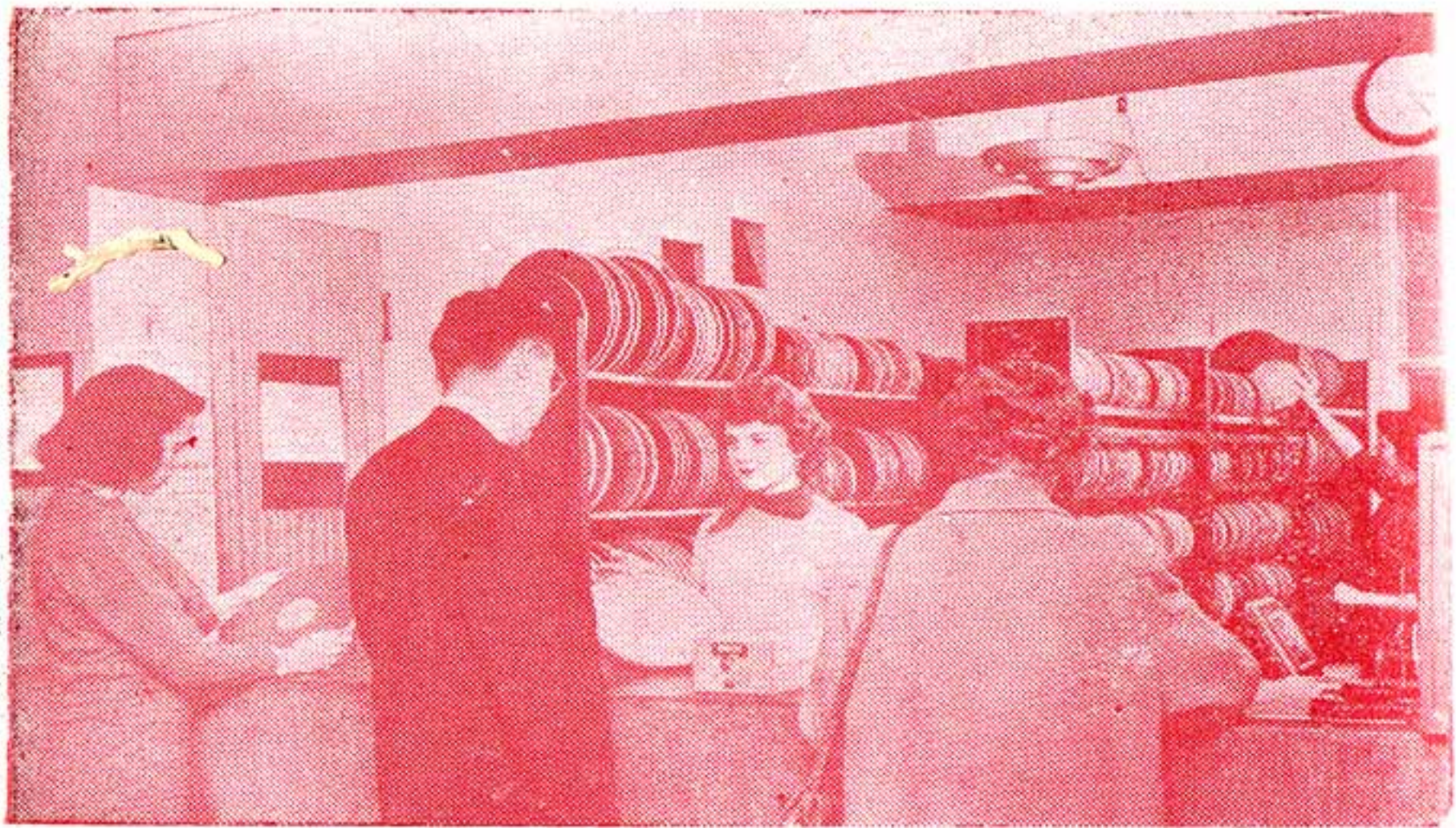
சாந்தி நூலகம்

பொருளடக்கம்

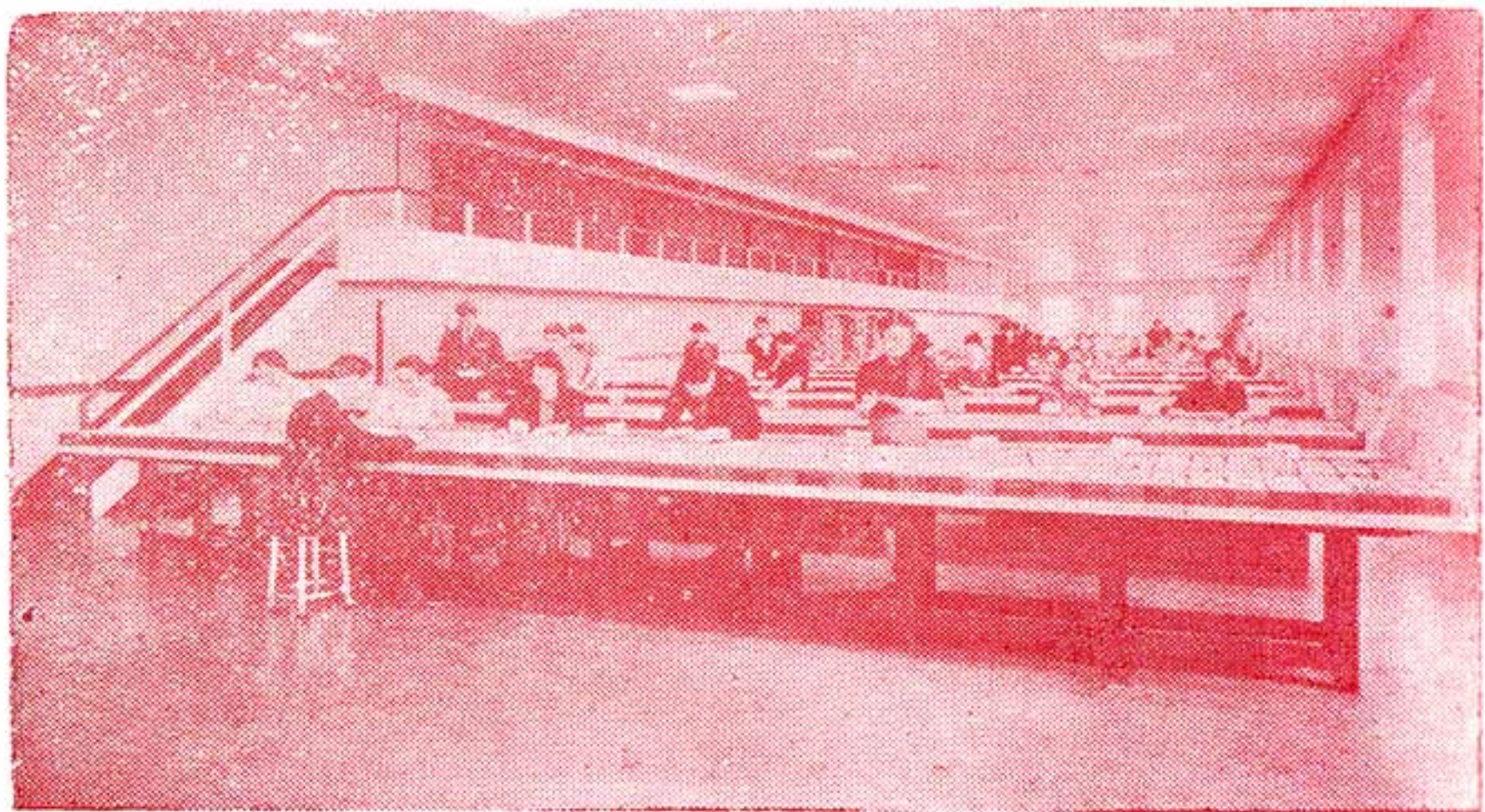
1. பொது நூலக வளர்ச்சி
2. காங்கிரஸ் நூலகம் 18
3. காங்கிரஸ் நூலகத்திலே இசையரங்கம் 41
4. அமெரிக்காவின் ஆட்சி ஓலைமன்றம் 46
5. நாட்டுப் பாடல்கள் 48
6. அமெரிக்க நூலகங்களில்
இந்திய நூல்கள் 52
7. நியூயார்க் நகரப் பொது நூலகம் 56
8. பல்சுவை வழங்கும் பல்கலைக்
கழக நூலகம் 67

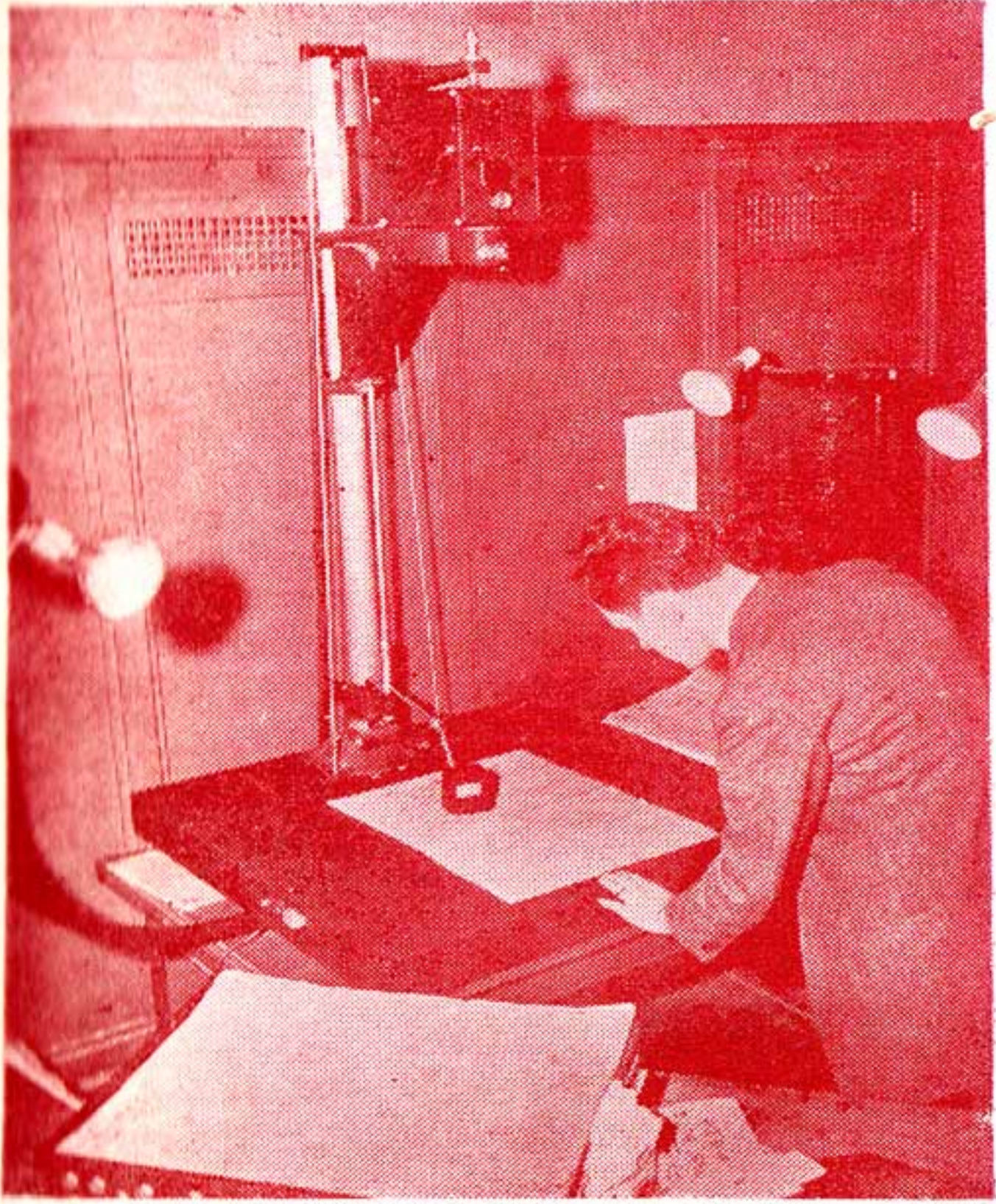
காங்கிரசு நூலகத்தின் தலைமைப் படிப்பகம்.

லூசிவில்லி நூலகத்தின் மற்றொரு பகுதி. இப்பகுதியில் உள்ள ஒலித்தட்டுக்களையும், படச்சுருள்களையும் மக்கள் வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று வரலாம்.

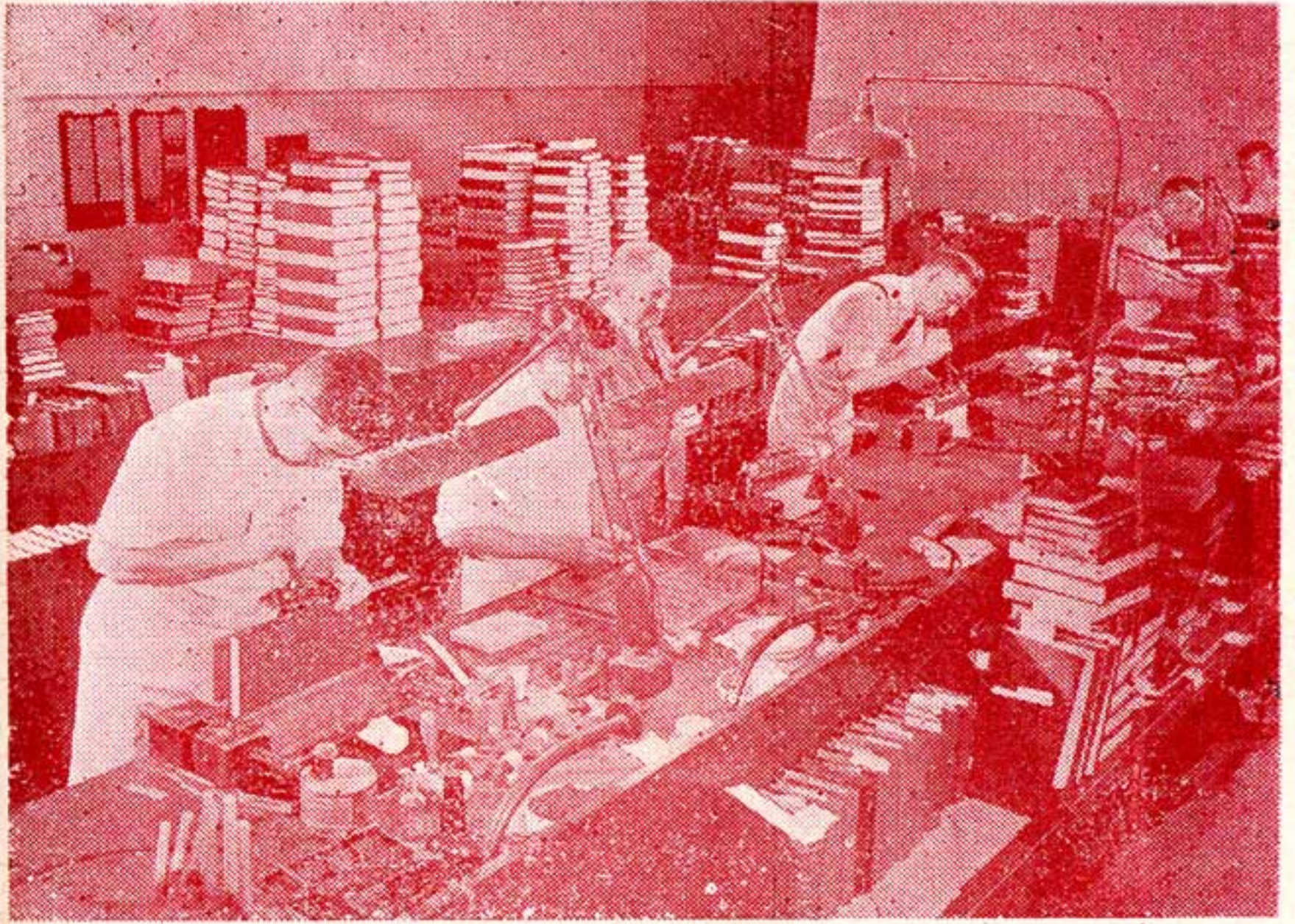
காங்கிரசு நூலகத்தின் நூலட்டவணைப் பகுதி. நூலட்டவணை அட்டைகள் (Catalogue Cards) தயாரிக்கப்படுகின்றன. இவ் வட்டைகள் அமெரிக்க நாட்டு நூலகங்கள் அனைத்திற்கும் வழங்கப்படுகின்றன.

காங்கிரஸ் நூலகத்தில் செய்து இதழ்களும், அரிய நூல்களின் பகுதிகளும் படம் எடுக்கப்பட்டு, படச்சுருள்களாக ஆக்கப் பட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. வெளிநாட்டிலுள்ளவர்களும், அதற்குரிய பணத்தை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

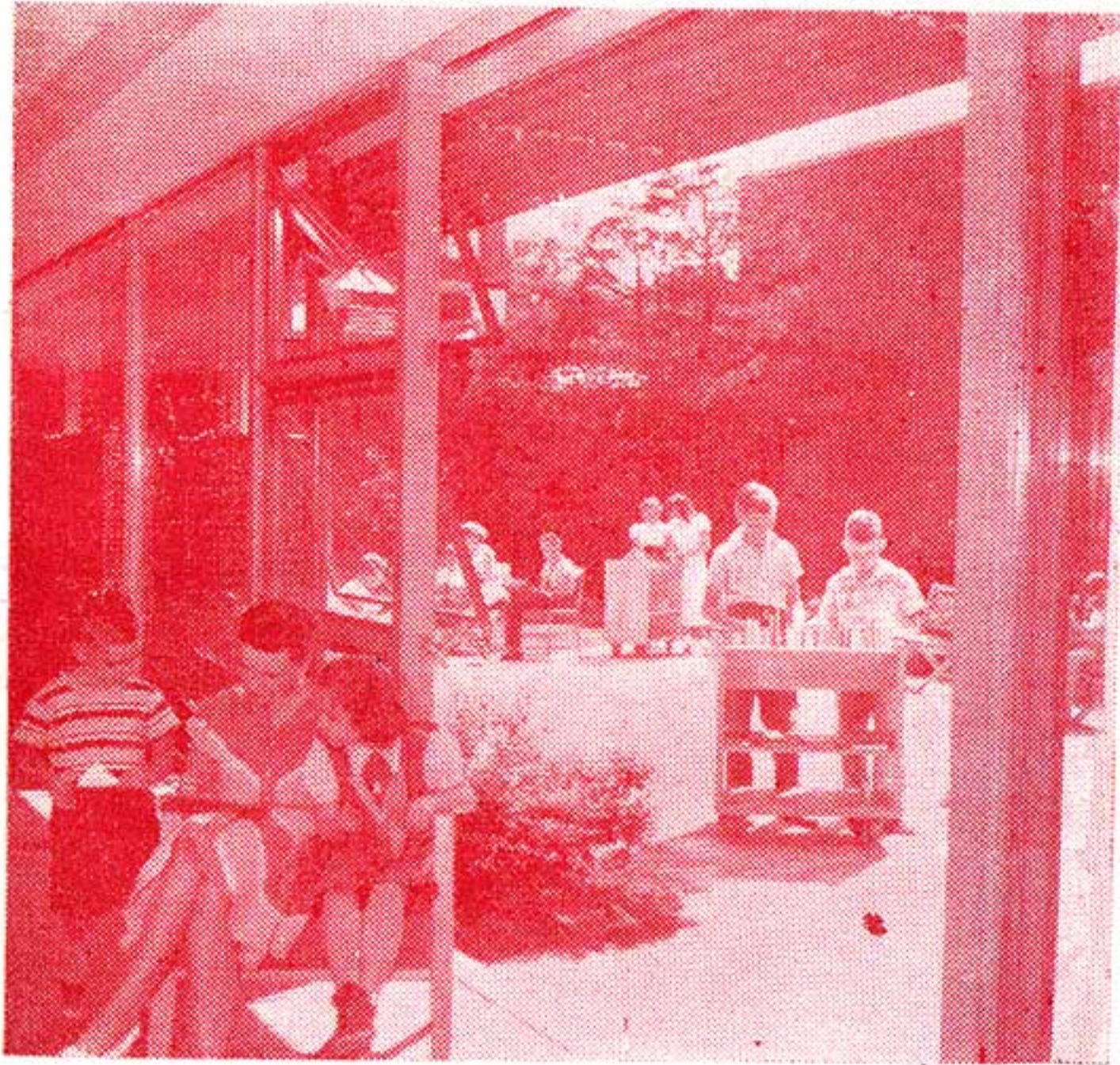
இப்படத்தில் காணுபவர் காங்கிரசு நூலகத்தில் பணியாற்றுகிறவர். இவர் பணியாற்றும் பகுதியில் உலகத்தின் பலபாகங்களிலிருந்தும் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்களும் ஆய்வுப் பொருள்களும், சிறந்த கலைப்பொருட்களும், ஒலித்தட்டுக்களும், படச்சுருள்களும் உள்ளன.

காங்கிரசு நூலகத்தின் நூல்பழுதுபாக்கும் (நூல் கட்டடப்) பகுதி
இப்பகுதியில் ஆண்டிற்கு 50,000-க்கு மேற்பட்ட நூல்களுக்குக்
கட்டடம் செய்யப்படுகின்றது. பல ஆயிரம் நூல்கள் பழுது
பார்க்கப்படுகின்றன.

அமெரிக்க நாட்டு முன்னேற்ற நூலகங்களில் ஒன்றான லூசி-
வில்லி நகர நூலகத்தின் கலைத்துறைப் பகுதி. இப்பகுதியில்
உள்ள ஒவியங்களை வீட்டிற்குக் கொண்டு சென்று வரலாம்.

சிறு பணிகள் புரிந்தும், கைச் செலவுக்குரிய பணத்தைச்
சேமித்தும் சிறுவர்கள் நல்கிய பொருளின் துணைகொண்டு
நிறுவப்பட்ட பிட்ச்-பர்க் (Fitch burg) இளையோர் நூலகம்.
வாயில் பக்கம் அமர்ந்திருக்கும் நூலகப் பணியாளர் இரு சிறுவர்
களுக்குக் கதை வரலித்து சொல்லிக்கொண்டுள்ளார். நூலகத்
தைச் சுற்றிலுமுள்ள பூந்தோட்டத்தில் காணும் குழந்தைகள் நூல்
வண்டிகளால். கொண்டுவரப்பட்ட நூல்களில் தங்களுக்குப்
பிடித்தமான நூல்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆர்வர்டு பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் தலையாய படிப்பகம். ஆர்வர்டு பல்கலைக்கழக நூலகம் உலகிலேயே மிகப்பெரிய பல்கலைக்கழக நூலகமாகும். ஆர்வர்டு என்னும் பெரியார் அளித்த 400 நூல்களுடன் இந்நூலகம் கி. பி. 1638-இல் தொடங்கப்பெற்றது. படத்தில் காணும் படிப்பகம் ஆர்வர்டு நூலகத்தின் ஒரு பகுதியாகிய 'வைடனர்' (Widener) நூலகத்தைச் சார்ந்ததாகும். இந்நூலகத்தில் ஆராய்ச்சி நூல்கள் பல உள்ளன.

அமெரிக்க நூலகங்கள்

1. பொது நூலக வளர்ச்சி

நூலகம் ஒரு உயிருள்ள பொருள்

அவனி புகழ் அமெரிக்கா நாடுதான் இன்று நூலகத் துறையில் உலகிலேயே உயர்ந்து விளங்குகின்றது. நாட்டின் கலைச் செல்வங்கள் அனைத்தையும் கொண்டி லங்கும் கருவூலங்களாகிய நூலகங்களை அமெரிக்க நாட்டு மக்கள் தங்கள் கண்கள் போன்று கருதுகின்ற னர். தங்கள் நாட்டில் தோன்றிய அறிஞர், கலைஞ ராகிய பெருமக்களுடன், அவர்களது நூல்களின் வாயி லாக நூலகங்களில் உறவாட முடிவதால் நூலகத்தினை அவர்கள் உயிருள்ள - உயர்ந்த ஒரு பொருளாகவே கருதுகின்றனர். கருதுவதேதாடமையாது நூலகங்களைப் பற்றி எண்ணுகின்றனர்; அவைகளின் உயர்வினைப் பற்றி உண்மையாகவே உள்ளுக்கின்றனர். அவைகளின் வளர்ச்சிக்காக, வாழ்விற்காகப் போராடவும் செய்கின்ற னர்.

அமெரிக்கக் குடியரசின் சிறப்பியல்புகளை-பண்பு நலன்களை இப்பாரில் உள்ளார்க்குப் பளிங்கு போலப் பளிச்செனக் காட்டும் கண்ணாடிகளை நூலகங்கள் என்பது அந்நுண்ணறிவாளர்களது கருத்து. கற்கண்டி னுமினிய கதைகள் படித்துக் களிப்படைய விரும்பும் கள்ளமில்லா உள்ளமுடைய இளஞ்சிறார், சிறுமியர், சொற்போரில் வெற்றிபெற விளையும் மாண்பு மிக்க மாணவர்கள், படித்துப் பட்டம் பெற்ற பின்னர் வாழ்க் கைக் கடலில் நீந்திக் கரையேற விரும்பும் கட்டிளமை

யுடையவர்கள், வைத்தியத் துறையில் வையம் போற்ற வாழ எண்ணும் வைத்தியர்கள், தொழில் நுணுக்கங்களை எல்லாம் துல்லியமாக அறிந்து தொழில் நடத்தத் துடிக்கும் தொழில் அதிபர்கள்-இவர்களை வருக்கும் வேண்டியதை வேண்டியாங்கு நல்கி நலம் பெறச் செய்யும் நூலகங்களைத் தங்கள் உயிரினும் மேலாக அமெரிக்கர் ஒம்புவதில் வியப்பொன்றுமில்லை. மேலும் கட்டிய மனைவி, பெற்றெடுத்த மக்கள், சுற்றம் துறந்து நாட்டின் நலனையே தங்கள் நலனாகக் கருதி வாழும் போர் வீரர்களும் கூட தங்கள் ஓய்வு நேரத்தில் நூலகங்களுக்குச் சென்று நுண்ணறிவு பெறவே அவாவிகின்றனர். விஞ்ஞானத் துறையில் வீறுபெற்று விளங்க விரும்புவோர்க்கு அவர்கள் நாடும் அறிவுச் செல்வத்தினை அள்ளி அள்ளிக் கொடுப்பன நூலகங்களே. மேற்கூறிய உண்மைகளை அமெரிக்கர் அனைவரும் உணர்ந்து ஒழுகுவதால்தான் இன்று நூலகத் துறையில் அவர்களது நாடு ஆழி சூழ் இப்பூழி புகழ்ப் பொலிவுடன் விளங்குகின்றது.

இனி அமெரிக்க நாட்டுப் பொது நூலக வளர்ச்சி வரலாற்று ஏடுகளைப் புரட்டுவோம். பதினேழாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்தான் அமெரிக்காவில் செல்வச் சீமான்கள் சிலரும், அறிஞர்களில் சிலரும் நூல்களைச் சேகரித்தனர் என்று கூறலாம். பிளிமவுத் பகுதியைச் சேர்ந்த எல்டர் வில்லியம் ப்ரெளசுடர் (Elder William Brewster), மாசாசு செட்சு பகுதியைச் சேர்ந்த டாக்டர் காட்டன் மாதர், ரெவரண்ட் ஆர்வர்டு, கனெட்டிக்கட் பகுதியைச் சேர்ந்த வின் த்ராப், வர்சீனியாவைச் சேர்ந்த ரால்ப்வர்ம்சுலி முதலிய பெரியவர்கள் எண்ணிறந்த நூல்களைச் சேகரித்துத் தங்கள் தங்கள் இல்லங்களிலே வைத்துப் 'பூதம் காத்த புதையல்' போன்று பாதுகாத்து வந்தனர்.

முதல் அமெரிக்க நூலகம்

முதல் முதலில் வர்சீனியாவில் (Virginia) என்-ரிகோ (Henrico) என்னுமிடத்தில் தொடங்கப்பட்ட கல்ஸ்டோரி நூலகம்தான் முதல் அமெரிக்க நூலகமாகும். கல்ஸ்டோரி கி.பி. 1622-இல் தொடங்கப்பட்டது. அதைத் தவிர அந்நேரத்தில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுக் கலகத்தின் காரணமாக இந்நூலகம் நீர்மேற் குமிழி போலாயிற்று.

முதல் பல்கலைக் கழக நூலகம்

அமெரிக்க நாட்டு முதற் பல்கலைக் கழக நூலகம் ஆர்வார்டு பல்கலைக் கழக நூலகமாகும். (Harvard University Library) கி.பி. 1638-இல் ரெவரண்ட் சான் ஆர்வார்டு என்ற பெரியாரது பெயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பல்கலைக் கழக நூலகத்திற்கு, அப்பெரியார் தாண்டிமிருந்த கிடைத்தற்கரிய நானூறு நூல்களை நன்கொடையாகக் கொடுத்துவினார்.

சிற்றூர் நூலகங்கள்

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில்தான் அமெரிக்க நாட்டுப் பொது நூலக வரலாறு தொடங்குகிறது என்னலாம். ரெவரண்ட் தாமசு ப்ரே (Rev. Thomas Bray) என்ற பெரியாரது பெரு முயற்சியால் சிற்றூர் களில் நூலகங்கள் பல பொது மக்களுக்காகத் திறக்கப்பட்டன.

பொது நூலகங்கள்

நாளடைவில் பொது வரிப்பணத்திலிருந்து நகர்மன்றத்தினரால் மக்களின் உபயோகத்திற்காக நூலகங்கள் மாங்கி வைக்கப்பட்டன. டாக்டர் கீப் என்பவர் கி.பி. 1675-இல் பாச்டன் நகரில் பொது நூலகம் கொண்டு திறக்கப்பட்டது என்று எழுதியுள்ளார். சிலர்

நூல்களைத் திரட்டி வைத்துக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினைச் சந்தாவாக மக்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டு, நூல்களைப் படிக்கக் கொடுத்துவினர். இதுபோன்ற சந்தா நூலகங்களில் (Subscription Libraries) 18-வது நூற்றாண்டின் மத்தியில், பிலடெல்பியாவில் (Philadelphia) பென்சமின் பிரான்க்லின் என்ற அச்சகத் தொழிலாளியால் நடத்தப்பட்ட நூலகம் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இந்நூலகத்தின் உறுப்பினர்கள் ஆண்டிற்கு நாற்பது சில்லிங்குகளைச் செலுத்தி, இந்நூலகத்திலிருந்து நூல்களைப் பெற்றுப் பயன்படுத்தி வந்தனர். ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட வணிகர்கள் இந்நூலக உறுப்பினர்களாய் இருந்து வந்தனர். இங்கிலாந்திலிருந்து பல நூல்கள் வரவழைக்கப்பட்டன. வாரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் நூல்கள் கொடுக்கப்பட்டன. நூல்களை ஒழுங்காகத் திருப்பித் தர வேண்டும் என்பதற்காக நூல்களை எடுத்துச் செல்வோரிடம், அவர்கள் எடுத்துச் செல்லும் நூல்களின் விலையின் இரண்டு மடங்கிற்கு உறுதிமொழிச் சீட்டு (Promissary Note) எழுதி வாங்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து நியூ போர்டில் ரெட்வுட் நூலகமும், சார்ல்சு டவுனில் நூலகக் கூட்டுறவுச் சங்க நூலகமும், நியூயார்க்கில் ஒரு நூலகமும் திறக்கப்பட்டன. கி.பி. 1770-இல் நியூ ஆம்ப்சயரிலும், கி.பி. 1796-இல் நியூ செர்சியிலும் நூலகங்கள் தொடங்கப்பட்டன. நியூ ஆம்ப்சயர் நூலகம் அமெரிக்கப் புரட்சிக்குப் பின்னர் அரசாங்க நூலகமாக மாறியது.

19-வது நூற்றாண்டில்

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பல நூலகங்கள் திறக்கப்பட்டன. ஏறத்தாழ ஐம்பதாயிரம் நூல்கள் மக்களுக்காகச் சேகரித்து வைக்கப்பட்டன. கி.பி. 1800-இல் வாசிங்டன் நகரில் தேசிய

நூலகம் திறக்கப்பட்டது. 1812-இல் நடந்த போரில் வாசிங்டன் நகர் எரியூட்டப்பட்டபொழுது இந்நூலகம் அழிந்தது. அடுத்து தாமசு செபர்சன் என்பவர் சேகரித்து வைத்திருந்த நூல்கள் யாவும் அரசியலாரால் வாங்கப்பட்டன. இந்நூல்கள்தான் இன்றையக் காங்கிரசு நூலகத்தின் வித்துக்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அமெரிக்க நாட்டுக் கல்வித் துறையிலே ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. இத்துடன் பொதுமக்களுக்காக அவர்களது வரிப்பணத்திலிருந்து பொது நூலகங்கள் திறக்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டது. இந்த அடிப்படையில் திறக்கப்பட்ட முதல் பொது நூலகம் பாச்டர் நகர் நூலகமாகும். பின்னர் மாசாசுசெட்சு (Massachusetts) மாநிலத்தார் கி.பி. 1851-இல் கொண்டுவந்த நூலகச் சட்டத்தினால் அம்மாநிலத்திலிருந்த நகர்களிலெல்லாம் பொது நூலகங்கள் திறக்கப்பட்டன. தொடர்ந்து பத்தொன்பது மாநிலங்களில் நூலகச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

இருபதாவது நூற்றாண்டில்

இருபதாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தினை என்றும் எவரும் மறக்கவே முடியாது. இங்கிலாந்து நூலக வளர்ச்சிக்காகப் பெருநிதி வழங்கிய வள்ளல் ஆண்டுகார்நிக் அமெரிக்க நாட்டிற்கும் நாலரை மில்லியன் டாலர்களைக் கொடுத்துதவினார். இவர் கொடுத்த பெருநிதியின் துணைகொண்டு 1,681 நூலகக் கட்டடங்கள் கட்டித் தரப்பட்டன. மேலும் பல செல்வச் சீமான்கள் வரையாது வழங்கினமையால் பொது நூலகங்கள் பல அடுத்தடுத்துத் திறக்கப்பட்டன. பிறர் தங்களைப் பாராட்டவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சிலர் தாங்கள் சேகரித்து வைத்திருந்த நூல்கள் பலவற்றைப் பொது

நூலகங்களுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுத்தனர். கி.பி. 1930-இல் 500,000 டாலர்கள் சூலியசு ரோசன் வால்டு நிதியிலிருந்து (Julius Rosenwald Fund) கொடுக்கப்பட்டது. கி.பி. 1935-இல் அமெரிக்காவில் 6235 பொது நூலகங்கள் விளங்கலாயின. இந்நூலகங்களிலிருந்த நூல்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 100,470,215 ஆகும். பொதுமக்கள் வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றுபடித்த நூல்களின் எண்ணிக்கை 449,998,845 ஆகும்.

சமுதாய நல நூலகத் திட்டங்கள்

இந்நூற்றாண்டில் எண்ணிறந்த மக்கள் நூலக வளர்ச்சியின் பொருட்டு, நூலகத் துறையில் ஈடுபடலாயினர். மாநிலங்கள் யாவும் ஒன்றுபட்டுக் கூட்டுறவு முறையில் பணியாற்றத் தொடங்கின. சமுதாயநலத் திட்டங்களின் கீழ் நூலகத் திட்டமொன்று தீட்டப்பட்டது. இத்திட்டம் வெற்றி பெறுதற்கு 46,000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் பல வழிகளிலும் பணி புரியலாயினர். ஆறு ஆண்டுகளில் ஆற்றிய அரும் பணியினால் இத் துறையில் அற்புத கட்டடங்கள் பல நிகழலாயின. மக்களாலேயே 130 நூலகக் கட்டடங்கள் கட்டித் தரப்பட்டன. 832 நூலகங்கள் மக்களாலேயே புதுப்பிக்கப்பட்டன. சில மக்கள் நூலகங்களுக்குச் சென்று நூற்களைப் பழுது பார்ப்பதிலும் நூற்களை மக்களுக்குக் கொடுத்துத் தவறாமலும், உதவி புரியலாயினர். குழந்தைகளுக்குக் கென ஒதுக்கப்படும் நேரங்களில், மக்களே குழந்தைகளுக்குக் கதை சொல்வாராயினர். பள்ளிகளுக்கும் சென்று நூலகப் பணி புரிந்தனர். இப்பணிகள் யாவும் பயிற்சி பெற்ற நூலகத்தார் பலரது மேற்பார்வையில் நடந்தன.

கி. பி. 1947 இல் எண்ணிறந்த மாநிலங்களுக்குத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. மின்னிசோடா (Minnesota)

பகுதியில் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் நூலக வசதிபெற வாய்ப்பில்லாமலிருந்தனர். மின்னி சோடா பகுதி நூலகக் குழுவினரின் பெருமுயற்சியால், ஆறுபகுதிகளில் கிராமிய நூலகங்கள் திறக்கத் திட்டமொன்று தயாரிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்காக உழைத்த மக்கள், நூலகக் கட்டடங்களில்லாத கிராமங்களில், கடைகளிலும், முடிவெட்டும் இல்லங்களிலும் சிறு நூலகங்களைத் தோற்றுவித்ததோடமையாது, பொன்னும் பொருளும், நூற்களும் நன்கொடையாகக் கொடுத்துத் தவினர். நூலக ஊர்திகள் (Book-Mobile) சில வாங்கப்பட்டன. இவ்ஊர்திகளில் நூற்களைப் பல இடங்களுக்கும் எடுத்துச் சென்று மக்களைப் பயன்பெறச் செய்தனர்.

நாட்டின் நலனே தங்கள் நலன் எனக் கொண்டு இருந்த இராணுவத்தினருக்காகத் தொடங்கப்பட்ட நூலகங்களுக்கு நாட்டு மக்கள் பெரிதும் உதவினர். போர்ட் டிக்சு (Fort Dix) என்னும் இடத்தில் தொடங்கப்பட்ட இத்தகைய நூலகத்திற்கு 20,000 புத்தகங்களை மக்கள் நன்கொடையாகவே கொடுத்துத் தவினர். சமுதாய நூலகத்திட்டத்தின் கீழ் பணியாற்றிய மக்கள் இந்நூலகங்களுக்கும் சென்று உதவி புரிந்தனர். இராணுவ மருத்துவக் கூடங்களுக்கும், விமானப்படையினர் இருந்த பகுதிக்கும், ஊர்திகளில் புத்தகங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

அமெரிக்க நூலகச் சங்கம் (American Library Association)

அமெரிக்க நாடு நூலகத் துறையில் சிறந்ததொரு வளர்ச்சி பெறுதற்கு அமெரிக்க நூலகச் சங்கமானது அரும்பாடுபட்டது. கி.பி. 1941-இல் இச்சங்கத்தின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 16,000 ஆகும். வெளிநாடுகளிலிருந்து பலர் இச்சங்க உறுப்பினர்களாயினர். நகரங்கள் தோறும் நூலகக் குழுவினர்களை ஏற்

படுத்தியும் இத்துறையில் சிறந்த முறையில் பணியாற்ற பல நூலகச் சிற்பிகளைத் தந்தும், கூட்டங்கள் கூட்டியும், மாநாடுகள் நடத்தியும், பலருக்கு நூலகப்பயிற்சி அளித்தும், நூலகத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்வோர்க்குப் பொருளுதவி செய்தும், நாடு முழுவதும் மக்கள் அறியச் செய்து மாநிலங்கள் தோறும் நூலகச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வரச் செய்தும், நூற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நூற்பட்டியல் வெளியிட்டும், புத்தக விமர்சனம் எழுதியும், நூலகக் கட்டுரைகளையும், அவ்வப்பொழுது துண்டுப் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டும், இன்ன பிற இந்த அமெரிக்க நூலகச் சங்கத்தாரால் செய்யப்படுகின்றன. இச்சங்க உறுப்பினர்களில் 600-க்கு மேற்பட்டவர்கள் பொருளுதவியும் செய்துள்ளனர்.

அமெரிக்க நூலகச் சங்கத்தாரால் 2000-க்கு மேற்பட்ட நூலக வெளியீடுகள் வெளியிடப்படுகின்றன. இவர்களால் வெளியிடப்படும் புத்தகப் பட்டியலும், கட்டுரை-செய்தித் தொகுதிகளும் (Bulletin) நூலகத்தார் யாவர்க்கும் வேதமாகும். ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு முறை வெளியாகும் நூற்பட்டியலின் துணைகொண்டு, புதிய வெளியீடுகளை நூலகத்தார் உடனுக்குடன் அறிந்து கொள்ளலாம். “நல்ல நூற்கள் குறைந்த செலவில் பெரும்பான்மையான மக்களுக்குக்கிடைக்கவேண்டும்” என்ற நல்லதொரு கொள்கைக்காக இச்சங்கம் உழைக்கின்றது. அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள மாநில நூலகச் சங்கங்களும், தனிப்பட்ட நூலகச் சங்கங்களில் பலவும், இந்நூலகச் சங்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலகச் சங்கங்கள் தவிர, அமெரிக்க வர்த்தகர்கள் நூலகச் சங்கங்கள், பள்ளி நூலகச் சங்கங்கள், கத்தோலிக்க நூலகச் சங்கம் முதலிய சங்கங்களும் அமெரிக்காவில் செயலாற்றுகின்றன. அடுத்து அமெரிக்க

நாட்டுத் தலை சிறந்த நூலகங்களைப்பற்றி வரைவாம.
 அவற்றைப்பற்றி அறிவதன் மூலம், அமெரிக்க நூலகங்
 களின் சிறப்பினையும், அவை மக்களுக்குப் புரியும்
 தொண்டுகளையும், மக்கள் அவற்றின் வளர்ச்சியில்
 கண்ணும் கருத்துமாய் இருப்பதையும் நாம் நன்கு
 தெரிந்து கொள்ளலாம்.

2. காங்கிரசு நூலகம்

உலகத்திலேயே பெரிய நூலகம் காங்கிரசு நூலகமாகும். ஆயிரத்தெண்ணூறும் ஆண்டில் (கி. பி. 1800) இந் நூலகம் காங்கிரசுக்காகக் காங்கிரசினாலே ஏற்படுத்தப்பட்டது. இன்றோ அந்நூலகம் காங்கிரசுக்கு மட்டுமின்றி உலகுக்கே பயன்பட்டு வருகின்றது.

காங்கிரசு நூலகம் அமைந்திருக்கும் இடத்தின் பரப்பளவு பதின்மூன்று ஏக்கர். அதிலே இரு பெரும் மாளிகைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே நூல்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறைகளின் பரப்பளவு (floor space) முப்பத்தாறு ஏக்கர். நூல் நாட்டுகளின் அளவு 250 மைல்களாகும். இந்த நூலகத்திலே பொதுப் படிப்பகமும் தனிப்படிப்பகமும் உள. அவற்றின் எண்ணிக்கை இருபத்தொன்றாகும். இவை தவிர ஆராய்ச்சியாளர்க்கெனத் தனியாகப் பல ஆராய்ச்சிக் கூடங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நூலகப் பெருங் கட்டடம் 1897 ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. அது மிகவும் அழகிய முறையில் இத்தாலிய நாட்டு மறுமலர்ச்சிக் காலத்துப் பாணியில் அமைக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். பின்னர் 1939-ஆம் ஆண்டில் மற்றொரு கட்டடமும், அதனைப் பெருங் கட்டடத்தோடு இணைக்கும் சுரங்க வழியும் கட்டப்பட்டன. இச் சுரங்க வழி மூலம் நூல்கள் ஓரிரு வினாடிக்குள்ளே பல்வேறு பிரிவுக்கும் அனுப்பப்படும். மின்னூல் தூக்கிகள் (Electric Book Carriers) நூல்களை ஒரு மாடியிலிருந்து மறு மாடிக்கு அனுப்ப அருந்துணை புரிகின்றன.

இந்தப்பெரு நூலகத்திலே ஆராய்ச்சி மாணவர்க்கு வேண்டிய ஆராய்ச்சி மூலங்கள் பல்கியிருப்பது குறிப்

பிடத்தக்க சிறப்பாகும். ஏறத்தாழ 35,000,000 நூல்கள் சிறந்த சீரிய நூல்கள் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிலே ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் பல மொழிகளிலே எழுதப்பட்ட நூல்களும், வெளிப்படுத்தப்பட்ட துண்டு வெளியீடுகளும் சேர்ந்து 10,800,000 என்ற எண்ணிக்கை உடையனவாகும். மேலும் இங்கே 155,000 செய்தி இதழ்த் தொகுதிகளும், உலகில் பல பாகங்களிலுமிருந்து வெளிவந்த பல்லாயிரக்கணக்கான செய்தி இதழ்களும், பருவ வெளியீடுகளும் உள்ளன. அமெரிக்க நாட்டு வரலாறும் நாகரிகமும்பற்றிய கையெழுத்து நூல்கள் 15,107,000; அருகிக் கிடைக்கும் இலபண்டாசின் (L'enfant's) வாசிங்டன் படம் (map of washington) போன்ற படங்கள் 2,289,000; பாச்சுமுதல் எர்சின் (Bach to Gershwin) வரையுள்ள இசைத்துணுக்குகள், நூல்கள் 20,84,000; நிழல்பட மூலங்கள், அச்சுக்கள், நிழல்பட விளம்பரத் தட்டுக்கள் 26,37,000; (இவற்றிலே பெரும்பகுதி மாநாழிராட்டியார் செய்தவை) பல்வித இசை, பேச்சு, சொல்புள் ஆகியவை பதிக்கப்பட்ட இசைத் தட்டுக்கள் (Phonograph recordings) 464,000; யோசப் பென்னலின் வித்திலெரின் தொகுதி நிறைந்த அழகான அச்சுக்கள் 5,83,260; பேசாப்படச் சுருள்கள் (motion picture reels) 1,15,000; (இவற்றிலே மிகமிக முந்திய 1894 இல் தயாரிக்கப்பட்ட தாள்படச் சுருள்களும் உள்) நுண்படச் சுருள்கள் 1,21,700; நுண்ணொலித் தட்டுக்கள், சுவர்ப்படங்கள், கையெழுத்துக் கருவிகள், ஒரு பக்க வெளியீடுகள் ஆகியவை 8,00,000.

அமெரிக்க நாட்டு வரலாற்றுத் தொடர்பான கையெழுத்துப் படிக்கல் பல தனிப்பட்டோரிடம் உள்ளது. அவற்றிலே மிக அதிகமான படிக்கல் இந்த நூலகத்திலேயே நடைபெற்று வருகிறது. அதிலே வாசிங்டன்

போன்ற குடியரசுத் தலைவர்கள், படைத்தலைவர்கள், புலவர்கள், அறிவியலாளர்கள், நாட்டுத் தலைவர்கள் ஆகியோரின் குறிப்புக்களும் உண்டு. உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய வானொலி இலக்கியத் தொகுதியும், ரைட் மக்களைப்போன்ற பொறி வல்லுநர்தம் சீரிய குறிப்புக்களின் தொகுதிகளும் இந்த நூலகத்திலே உண்டு.

இந்த நூலகத்தில் உள்ளவற்றிலே குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடைய மற்றொரு தொகுதி இசைத் தொகுதியும். இங்கே சப்பான், சைனா, ரசியா ஆகிய நாட்டு நூல்களும் உண்டு. கிடைத்தற்கரிய 2,30,000 நூல்கள் இங்கே சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே 1501-ஆம் ஆண்டுக்கு முந்தி அச்சிடப்பட்ட 54,000 நூல்கள் உண்டு; அதுமட்டுமன்று; தாமஸ் ஜெபர்சன் (Thomas Jefferson) நூலகத்திலிருந்து வாங்கப்பட்ட 2,400 நூல்களும் இங்கு உள்ளன. இந்த நூலகம் முதன்முதலில் தலை நகரில் இருந்தது. இந் நூலகக் கட்டடம் 1814 இல் ஆங்கிலப் படை மூட்டியதீயில் அழிந்து விடவே, வேரோரிடத்திற்கு மாற்றும்பொழுது, அஃதாவது 1815-ஆம் ஆண்டில், யெவர்சன் நூலகமும் காங்கிரசு நூலகத்துக்காக வாங்கப்பட்டது.

காங்கிரசு நூலகத்திலே சட்ட நூலகமும் உண்டு. அங்கே உலகச் சட்ட நூல்கள் அவ்வளவும் உண்டு. சட்ட நூல்கள் 8,75,000 அங்கே உண்டு. இவற்றோடு 2,50,000 சட்ட நூல்கள் (General collections) பொது நூலகத்தில் உண்டு. கி. மு. இரண்டாயிரத்திலிருந்து தற்காலம் வரையில் உலகிலே ஏற்பட்ட சட்டங்கள், ஒவ்வொரு காலத்திலும் எழுதப்பட்ட சட்டநூல்கள் அத்தனையும் உண்டு. இவற்றிலே பல மொழிகளிலும் எழுதப்பட்ட சட்ட நூல்களும் உண்டு; பல நாட்டுச் சட்ட நூல்களும் உண்டு. எனினும் அமெரிக்க நாட்டுச் சட்ட நூல்களே மிக அதிகமாக உள்ளன. சட்டத்

துறைபோ தலை வணங்கும் சில சட்ட இலக்கியங்களும் இங்கே உண்டு. தலைநகரிலே இதன் கிளை நூலகம் (Branch) ஒன்று காங்கிரசு உறுப்பினர் நலத்துக்காக நா திறப்பட்டு வருகின்றது.

அமெரிக்க வரலாறு, அரசியல், நூல் சேர்க்கை, நூலகவியல், வெளியீடுகள், செய்தி இதழ்த் தொகுதி, பாட்தொகுதி முதலிய பல துறைகளிலும் இக் காங்கிரசு நூலகம் பல்கிப் பெருகி வருவதை விளக்கி உரைத்தல் என்பது உறுதியாக இயலாத ஒன்றாகும். நூலகத்துக்கு வருவோர் நன்கு பயன்படுத்துகின்றனவற்றிலே மிகச் சிறந்த ஒன்றிரண்டைவிட அதிகமாக இயம்புதலும் எளிதன்று. அனைவரும் நன்கு மதிப்பன, பொருட்காட்சிக்கு வைக்கப்படும். அவற்றிலே ஒன்று குடன்பர்க் பைபிள் (Gutenberg Bible) என்பது. இதுவே மேலை நாட்டில் இயங்கச்சிலே (movable metal type) முதன் முதல் அச்சிக்கப்பட்ட நூலாகும். அமெரிக்க நாட்டிலேயே சிறந்த தோல் நூல் இதுவேயாகும். இதுமட்டுமன்று; பெயர்லின் பெரும் பைபிள் (ஐந்நூருண்டுப் பழமை மூலையது) தாமசு செபர்சன் (Thomas Jefferson) தன் கைப்பட எழுதிய “விடுதலை முழக்கம்” மடல், ஆப்பிரகாம் லிங்கனால் எழுதப்பட்ட கெட்டிச்பர்க் பேச்சு ஆகியனவும் இந்த நூலகத்திலே உள்.

இப்பெரு நூலகம் காங்கிரசுக்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்ட பையால், நூலகத்தின் ஆறுபெரும் பிரிவுகளுள் ஒன்றான “சட்டக் குறிப்புப் பகுதி” காங்கிரசுக்குப் பேருதவி புரிந்து வருகின்றது. 1956-இல் இப் பகுதி காங்கிரசு உறுப்பினர்களும், பிற குழுக்களும் விடுத்த \$9,400 விநாக்கட்டுத் தக்க விடையளித்தது. இப் பகுதி போன்ற பிற பகுதிகளும் காங்கிரசுக்குப் பேருதவி புரிந்து வருகின்றன. எனினும் இவை அறிஞர்க்கும்

மக்களுக்குமே அருந்துணை புரிந்து வருகின்றன. 1956-இல் இந்த நூலகத்தை 66,7000 மக்கள் பயன்படுத்தி யுள்ளனர்.

இந்த நூலகம் தன் எல்லை கடந்து நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் தொண்டாற்றி வருவது சிறப்புடையதாகும். நூற்கடன் (Inter Library Loan System) முறையில் இந்நூலகம் தனது நூல் பலவற்றை வெளி நூலகங்களுக்குக் கொடுத்து வாங்குகிறது. 1956-ஆம் ஆண்டில் மட்டும் உலகத்திலுள்ள பல நூலகங்கட்கும், காங்கிரசு உறுப்பினர்கட்கும், அரசினர்க்கும் ஏறத்தாழ 2,05,500 நூல்கள் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறது இப்பெரு நூலகம். இதுமட்டுமன்று; இதனுடைய படச்சுருள் துறை தன்னுடைய பல்வேறு படச்சுருள்களையும் மக்களுக்கும் அறிஞர்க்கும் வழங்கி வருகிறது. மேலும் தேய நூலட்டவணை (National union catalogue) ஒன்று இந்நூலகத்தால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்நூலில் அமெரிக்கா, கானடா ஆகிய இரு நாட்டிலும் எழுநூற்றுக்கும் மேலாக விளங்கும் நூலகங்களிலே உள்ள 1956-ம் ஆண்டுக்கு முன் அச்சடிக்கப்பட்ட 8,500,000 நூல்களைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் அடங்கியுள்ளன. சிலாவி, இப்ரூ, சப்பானி, சீனம் ஆகிய மொழிகளிலுள்ள 5,50,000 நூல்களைப்பற்றிய அட்டவணைக்கு அருந்துணை நூலட்டவணை (Auxiliary union catalogue) என்பது பெயர்.

அமெரிக்காவிலே குருடர் நூலகங்கள் இருபத்தெட்டு நடைபெறுகின்றன. அவற்றுள்ளே ஒன்றாகாங்கிரசு நூலகத்தால் நாடு முழுவதும் பயன் படுமாறு நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. பேசு நூல் (Talking Books) என்பது குருடர் பயன்படுத்துவது ஆகும். இத்தகைய நூற்கள் 13,95,000 அமெரிக்காவிலும் அதனுடைய

குடி போற்ற நாடுகளிலுமுள்ள 55,752 குருடர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பெரு நூலகத்தின் முக்கியத் துறைகளுள் ஒன்று பதிப்புரிமைத் துறை (Copy right office) ஆகும். பதிப்புரிமை செய்யப் பெற்ற நூல்கள், இசைத்தட்டுக்கள், அசைப்படங்கள் (Motion Pictures) முதலியன நூலகத்திலே காணப்படும். 1956-ஆம் ஆண்டில் மட்டும் 2,24,901 ஆவணங்கள் (Registrations) பதியப்பட்டு அதன் மூலம், 8,81,612 பவுன் வருவாய் வந்துள்ளது.

படச்சுருள், இசைத்தட்டு, நூல் ஆகியவற்றுக்குரிய பட்டியல் அட்டைகளை (Catalogue cards) நூலகமே அச்சடிக்கின்றது. மேலும் கூட்டுறவு நூலகங்களுக்காகவும் அட்டைகள் இதனால் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பட்டியல் அட்டைகள், பட்டியல்கள், நூற்பதிவுத் தாள்கள் (Accession Lists) முதலியன இப்பெரு நூலகத்தால் விற்கப்படுகின்றன. 1956-ம் ஆண்டில் இத்தகைய அட்டைகள், பட்டியல்கள் மொத்தம் 24,692,000 விற்கப்பட்டன. அவை மூலம் நூலகம் பெற்ற வருவாய் 1,3,11,897 பவுன் ஆகும். இவ்வளவு வருவாய்ப் பவுன்களையும் நூலகம் அமெரிக்கக் கருவூலத்தில் சேர்த்து வைத்துள்ளது.

நாடோடிப்பாடல் தட்டுக்களும், கவிஞர்களே பாடிய பாடல் தட்டுக்களும் தயாரிக்கப்பட்டு இந்த நூலகத்தால் விற்கப்படுகின்றன. அமெரிக்க நாடோடிப்பாடல் துறை சில பாடல்களையே தட்டாக்கி வைத்திருந்த போதிலும், இந்நூலகம் தனிப்பட்ட முயற்சி எடுத்துத் தன் ஆட்களை நாடெங்கணும் அனுப்பி நாடோடிப்பாடல்கள் அத்தனையையும் தட்டாக்க முயன்று கொண்டு வருகிறது. இந்த நூலகத்திலே 2,50,000 நாடோடிப்பாடல் தட்டுக்கள், (tapes of folk

music) நாடாக்கள் உள். அவற்றிலே சில இந்துப் பாடல்களும் உண்டு; அமெரிக்கக் கவிஞர்கள் நாடப் பாடிய பாடல்களும் உண்டு.

அமெரிக்கக் கலைக் கழகத்தின் (Academy of Art & Sciences) துணை பெற்று இந்நூலகம் சில அசைப்பாடல்களைத் தாயரிக்கின்றது; மக்களுக்குக் கிடைக்குமாறு செய்கின்றது. நிக்கோலாஸ் லாங்கோர்த் நிறுவனம் (Nicholas Longworth Foundation) போன்ற பல நிறுவனங்கள் சார்பிலே பல சிறந்த இசைவாணர்கள் இசையரங்குகள் நடத்தி வருகின்றனர். அத்தகைய இசையரங்குகள் நடைபெறுவது இந்தப் பெருநூலகத்திலே உள்ள கூடத்திலேதான். அக்கூடம் 1925-இல் கட்டப்பட்டது. அதற்குத் திருவாட்டி எலிசபெத் பண உதவி செய்தார். இந்தக் கூடத்திலே 511 இருக்கைகள் உள். உலகிலேயே சிறந்த இசைக் கூடம் இதுவென்றே சொல்வர்.

இக்கூடம் இலக்கியப் பேச்சுக்கும் பயன்பட்டு வருகிறது. நாடகம், கவிதை, இலக்கிய ஆராய்ச்சி, திறனாய்வு, உரைநடை முதலிய பல துறை வல்லுநர்களும் சந்தித்துச் சொற்பொழிவுகள் செய்யும் அரங்காகவும் இக்கூடம் பயன்பட்டு வருவது சிறப்புடைத்தாகும்.

அமெரிக்காவின் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் குழுவின் கருத்துடன் காங்கிரசு நூலகத் தலைவரை ஏற்படுத்துகின்றார். இந்த நூலகத்திலே பணியாற்றுவோர் நூலகத் தலைவர் உட்பட 23000 பேர் ஆவர். இவர்களிலே பலதுறை வல்லுநர்களும் அடங்குவர். இந்நூலகத்தின் செலவுக்கு அரசாங்கமும் பிற தனிப்பட்ட நிறுவனங்களும் பல கோடிக்கணக்கான பவுன்கள் கொடுத்து வருகின்றன.

காங்கிரசு நூலகத்தைப் பயன்படுத்துவது எப்படி?

இது காங்கிரசினுடைய நூலகமாக இருந்தபோதிலும் பொதுமக்களுக்கும் பயன்படும் பொது நூலகமாகவும் விளங்குகின்றது. நூலகத்திற்கு எல்லோரும் வரலாம்; கட்டணமோ, பரிந்துரைக்கடிதமோ தேவையில்லை. நூலகத்தின் குறிக்கோளே பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்பதே.

நூலகத்திற்குப் பதினாறு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களே வர முடியும். அதற்குட்பட்டவர்கள் பெரியோர் ஒருவருடன் நூலகத்திற்கு வரலாம். பார்வையாளர்கள், பார்வையாளர் இடத்திலிருந்து பொதுப்படிப்பகத்தைப் (General Reading Room) பார்க்கலாம். பார்வையாளர் இடத்துக்கு மின்தூக்கி மூலம் மேற்செல்லலாம். வாயில் களிலிருந்து தாமசு செபர்சன் படிப்பகத்தையும் பிற படிப்பகங்களையும் பார்க்கலாம்.

பொதுப் படிப்பகங்கள்

காங்கிரசு நூலகத்திலே இரண்டு பொதுப் படிப்பகங்கள் உள். அவை யாவன:- நூலகத்தில் உள்ள முக்கியப் படிப்பகம்; பக்கத்துக் கட்டடத்திலுள்ள செபர்சன் படிப்பகம். பொது நூலகத்தில் உள்ள எந்த நூலையும் இப்படிப்பகங்களிலே காணலாம்.

பொது நூற்பட்டியல்கள் (General Catalogues)

நூலகத்தின் நூற்பட்டியல் பொது நூற்பட்டியல் எனப்படும். இது பொதுப்படிப்பகத்திலே காணப்படும். நூலை நூற்பட்டியல் ஐந்தாவது மாடியிலுள்ள செபர்சன் படிப்பகத்தின் அருகிலுள்ள கூடத்திலே வைக்கப் பட்டிருக்கும்.

இந்த இரண்டு பட்டியல்களும் அட்டைப்பட்டியல்களே. அவை அகர வரிசையிலே முறைப்படுத்தப் பட்டிருத்தலின் அகராதிப்பட்டியல் (Dictionary Catalogue) எனவும் அழைக்கப்படும். எடுத்துக்காட்டாக நமது திருக்குறள் அங்கே இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். இந்நூலுக்கு மூன்று அட்டைகள் இருக்கும். ஒன்று நூலாசிரியர் அட்டை ; மற்றொன்று நூலட்டை ; பிறிதொன்று கீழை நாட்டு இலக்கிய அட்டை. நூலாசிரியர் அட்டை அகராதியில் “தி” என்ற எழுத்திலே திருவள்ளுவர் என்ற பெயர் காணப்படும். நூலட்டையகராதியிலே “தி” என்ற எழுத்திலே திருவள்ளுவர் காணப்படும். கீழைநாட்டு இலக்கிய அட்டையகராதியிலே திருக்குறள் “தி” என்ற எழுத்திலே காணப்படும்.

பொதுநூற்பட்டியல் என்பதும் இணை நூற்பட்டியல் என்பதும் காங்கிரசு நூலகத்தின் நூல்கள் அவ்வளவையும் அடக்கிக் கொண்டவையாக இருந்த போதிலும், பொது நூற்பட்டியலின் சிறப்பு எதுவெனின் அது கையெழுத்து ஏடுகள், அட்டைகள் தயாரிக்கப்பெருத நூல்கள் ஆகியவற்றையும் கொண்டிருக்கும் என்பது தான். எனினும் இணை நூற்பட்டியல் பிறநூலகங்களிலே இல்லாத நூல் அட்டைகளையும் கொண்டிருக்கும்.

இந்த இரண்டோடு தேயநூற்பட்டியல் ஒன்றும் உள்ளது. இதில் பொது நூற்பட்டியலில் இல்லாத பெயர்களும் காணப்படும். அரிதின் சேர்த்த அரிய நூல்கள் பற்றிய பட்டியல் ஒன்றும் உள்ளது.

இந்த நூலகத்திலே நூலெடுக்க விரும்புவோர் செய்ய வேண்டியன :

1. முதலில் நூலின் பெயர், நூலாசிரியர் பெயர் ஆகியன பதியப்பட்டிருத்தலைப் பார்த்தல் வேண்டும்.

2. பிறகு நூலெடுத்தற்குரிய துண்டுத்தாளில் (Call Slip) நூலினைப் பற்றிய விளக்கம், நூலின் பெயர், நூலாசிரியர் பெயர் எழுதப்படவேண்டும்.

3. காலி இருக்கை ஒன்றைப்பார்த்து அமர்ந்து, துண்டுத்தாளில் (Slip) நூலின் வகைப்படுத்திய எண்ணை எழுதுதல் வேண்டும்.

4. பின் துண்டுத்தாளை உரிய பணியாளரிடம் தரல் வேண்டும்.

பருவ வெளியீடுகளை எப்படி எடுப்பது?

பருவ வெளியீட்டுத் தொகுதிகளும், நூலகத்தைச் சேர்ந்த நூல்களைப் போன்றவையாகும். தொகுக்காத வெளியீடுகள், புதிய அரசாங்க அறிக்கைகள், தொகுக்கப்பட்ட, தொகுக்கப்படாத செய்தி இதழ்கள் ஆகியன எல்லாம் இதற்கென உள்ள படிப்பகத்திலே பரப்பப் பட்டிருக்கும்.

இங்குள்ள வெளியீட்டுத் தொகுதிகளைவாங்க ஆசிரியர் பெயர் தேவையில்லை. தொகுதியின்பெயர், தொகுதியின் எண், அல்லது நாள் ஆகியன குறித்தால்போதும். பருவ வெளியீட்டிற்குரிய முதற்குறிப்புக்கள் குறிப்பு நூலகத்திலேயே காணப்படும்.

குறிப்பு நூலகம் (Reference Section)

பருவார்க்கு நற்றுணை புரியக் குறிப்பு நூலகத்திலே பணியாளர்கள் பலர் இருப்பர். அவர்கள் வேண்டிய அளவும் பெரும் நூல்களையும், அவைபற்றிய குறிப்புக்களையும், நூல்கள் இருக்கும் இடங்களையும், முறையே வழங்குவதும், சேர்த்துத் தந்தும், விளக்கியும் சுட்டியும் உதவி செய்வர்.

துண்டுத்தாளை (Call Slip) அளித்தபின் முப்பது மணித்துகளுக்குள் நூல்வராவிடின் உடனே பணியாளை நாம் வினாதல் வேண்டும். இதுபோன்ற காலந்தாழ்ப்புக்களிலே, பணியாள் தாழ்ப்புக்குரிய ஏதுவை ஆராய்தல் வேண்டும்.

வேண்டிய நூல் கிடைக்காவிடில் துண்டுத்தாளின் பின்புறத்திலே அதற்குரிய ஏதுவை எழுதித்திருப்பி விடப்படல் வேண்டும். ஏது தவறாக இருப்பதாகச் சட்டப்படி பணியாள் மேலும் ஆராயத் தூண்டுவார்.

சிறப்பான தேடல் (Special Searches)

தற்காலிகமாகக் கிடைக்காத நூலுக்காகத் தனி முயற்சி எடுத்துத் தேடலும் உண்டு. இத்தகைய தேடலுக்குரிய தனி விண்ணப்பங்களும் உண்டு. வேண்டிய நூல் கிடைத்துவிடுமாயின் விரைவஞ்சல் மூலம் வேண்டியோர்க்கு அறிவிக்கப்படும். அதுமுதல் ஐந்து நாள் வரை அவருக்காக அந்நூல் எடுத்து வைக்கப்படும்.

படிப்பகத்திலே ஒருவர் தன்னுடைய படிப்பையும் குறிப்பெடுத்தலையும் முடித்துவிட்டு வெளியேறுகையில் அவர் உடனே எல்லாநூல்களையும் திருப்பிக்கொடுத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர் இருக்கை காலி செய்யப்பட்டுப் பின்வருவோர்க்கு ஆயத்தமாக்கப்படும்; நூல்கள் தட்டுக்களை அடைய முடியும்.

இடை நேரத்தின்போது நூல்களைக் காத்தல்

நூல்கத்திலே பல நூல்களையும் வைத்துக் குறிப்பு எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒருவர், சற்று சோர்வு ஏற்படின் அவர் இருக்கையை விட்டெழுந்து ஏதேனும் நீர்

அருந்தச் செல்லலாம். அந்த நேரத்திலே நூலகப்பணி யாள், ஒருவரும் இல்லையே என எண்ணி, நூல்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சென்றுவிடலாம். இதனைத் தடுப் பதற்கு எனத்தனி விண்ணப்பங்கள் உண்டு. அவற்றை வருவோர் பயன் படுத்துவர்.

நூல்களைப் பலநாட்களுக்கு எடுத்து வைத்திருப்பது எப்படி?

ஒருசில நூல்களை நாம் பலநாட்களுக்குத்தொடர்ந்து பயன்படுத்த விரும்பினால் அவை நூலகத்திலே எடுத்து வைக்கப்படும். இதற்கெனத் தனி விண்ணப்பங்கள் உண்டு. எடுத்து வைத்தலுக்குரிய விதிகள் வருமாறு:-

1. ஒரு நூலை மூன்று நாளுக்கு மேல் எடுத்து வைக்க முடியாது.
2. ஒருவருக்கு ஒருநேரத்தில் மூன்று நூல்களையே எடுத்து வைத்தல் உண்டு.
3. குறிப்பு நூல்கள், கற்பனை நூல்கள் எடுத்து வைத்தல் இல்லை.
4. எடுத்து வைக்கப்பட்ட நூல்கள் உடனே தேவைப்படுமானால் எந்தவித அறிவிப்பமின்றி எடுத்துச் செல்லலாம்.
5. முதல் நாள் படிக்கப்பட்ட நூல்கள் மறுநாளும் அடிக்கத்திலே எடுத்து வைக்கப்படும்.

குறிப்பு நூலகம்

குறிப்பு நூலகத்திலுள்ள நூல்களெல்லாம் அடிக்கடி தேவைப்படுவனவாகும். அவற்றை நாம் நேராகவே எடுத்துப் படிக்கலாம். காங்கிரசு நூலகத்திலுள்ள படிப்

பகத்தில் 30,000 நூல்கள் உள. செபர்சன் படிப்பகத்தில் 9,000 நூல்கள் உள. வழக்கமான படிப்பகத்தில் இல்லாதநூலை எடுப்பதற்கு நூல்தட்டுக்களுக்கு மக்களை விடலாம் ; அதில் தவறில்லை.

ஆராய்ச்சிக்குரிய சிறந்த வசதிகள்

சீரிய ஆழ்ந்த அரும்பெரும் ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய படிப்பகங்கள், பிற கருவிகள் காங்கிரசு நூலகத்தில் நிரம்ப உள.

சட்ட நூலகம்

நூலகத்தின் இரண்டாவது மாடியில் சட்ட நூலகம் படிப்பகம் இருக்கிறது. சட்டம் பற்றிய அரும் பெரும் விளக்கங்களும் வரலாறும் நிரம்பிய பத்து நூருயிரம் நூல்கள் இங்கே உண்டு. அவற்றிலே பலமொழி நூல்களும் உண்டு. இந்நூலகப் பட்டியல் பொது நூலகப் பட்டியல் போன்றதன்று. இந்நூற்பட்டியல் பிவரிநூற்பட்டியல் எனப்படும். இதிலே ஆசிரியர் பிரிவு, ஆங்கில அமெரிக்கப்பிரிவு, அய்நாட்டுப்பிரிவு ஆகிய முப்பிரிவுகள் காணப்படும். இவை பொதுப் பட்டியலில் இரா. இங்கு மொத்தம் முப்பத்தையாயிரம் குறிப்பு நூல்கள் உள. இவற்றை வருவோர் தாமாகவே எடுத்துப் படிக்கலாம். இங்கே வழக்குமன்ற நிகழ்ச்சி நிரல்கள், அறிக்கைகள், பெரிதும் பயன்படும் சட்ட நூல்கள், சட்டக்கலைக் களஞ்சியங்கள் முதலியவைகள் சேர்த்துவைக்கப் பட்டிருக்கும். பொது நூலகத்திலே இல்லாத நூல்கள் கூட இதன் பட்டியலிலே இருக்கும். குறிப்பு நூல்பகுதியிலே இல்லாத நூல்கள் வேண்டுமானால் அதற்குரிய விண்ணப்பத்தை நிரப்பி அளித்தல் வேண்டும்.

தொகுக்கப்படாத சட்ட வெளியீடுகள். வெளியீட்டுத் தொகுதிகள் ஆகியவை சட்ட நூலகப் படிப்பகம்

திலே வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆங்கில அமெரிக்கச் சட்டம், இலத்தீன் அமெரிக்கச் சட்டம், அயல்நாட்டுச் சட்டம் ஆகியவற்றைப் படிக்கத்தனிப்பட்ட உதவி அளிக்கப்படுகின்றது.

பிற தனிப்படிப்புகங்கள்

பொதுப்படிப்புகங்கள், சட்ட நூலகப்படிப்புகங்கள் தவிர, பிற தனிப்படிப்புகங்கள் நடைபெறுகின்றன.

1. நாடோடிப்பாடல் படிப்பகம்.
2. அரசினர் வெளியீட்டுப் படிப்பகம்.
3. கையெழுத்து நூற் படிப்பகம்.
4. படப்படிப்பகம்.
5. இசைப் படிப்பகம்.

இவை தவிர, காங்கிரசுப்படிப்பகம், தலை நகரில் உள்ள சட்ட நூலகம், குருடர் படிப்பகம் என்பனவும் உள்ளன.

அமெரிக்க வரலாறும் பரம்பரை வரலாறும்

இந்த இருதுறைகளிலும் ஈடுபடும் ஆராய்ச்சி மாணார்க்காகப் பலவித சிறந்த நூல்கள், வெளியீடுகள், பாடியல்கள் முதலியவை செபர்சன் படிப்பகத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை இங்கு வைத்து மட்டுமே பயன்படுத்தப்படும்.

தேயநூற் பட்டியலும் தனிநூற் பட்டியலும்

தேய நூற்பட்டியல் காங்கிரசு நூலகம் பிற ஆராய்ச்சிநூலகங்கள் ஆகியவற்றின் கூட்டுமுயற்சியால் உருவானதாகும். இதிலே 1,50,00,000 நூற்பெயர்கள் அடங்கியுள்ளன. கானடா, அமெரிக்கா ஆகிய

இரு நாடுகளிலும் உள்ள எழுநூறு நூலகங்களிலுமுள்ள சிறந்த நூல்களின் பெயர்கள் இந்த நூற்பட்டியலிலே இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும் இந்தப் பட்டியலிலே பிற நூலகங்களிலுள்ள நூற்பிரிவுகளையும் நாம் காணலாம். இவை பொதுப்பட்டியலிலே இடம் பெரு. இப்பட்டியலை ஆசிரியர் பட்டியல் என்றே அழைக்கலாம் ; ஏனெனில் இது பெரும்பாலும் ஆசிரியர் பெயர்களையே கொண்டிருக்கும்.

தனிநூற் பட்டியல்கள் அமெரிக்க நூலகங்களில் உள்ள தனித்தொகுதிகளைக் கொண்டதாகும். எபிரேயம், சிலாவிக், சப்பான், சீனம் ஆகிய மொழிகளிலுள்ள நூல்களுக்கெனத் தனிப்பட்டியல்கள் உள்.

அட்டைத்துறை

நூல் அட்டைகளை அச்சடித்தல், விற்றல் போன்றனவற்றைச் செய்வது அட்டைத்துறையின் பணியாகும். பதினைந்து கோடிக்கு மேல் இத்துறை தன் அட்டைகளை விற்றிருக்கிறது. அட்டைகள் ஆசிரியர் வாரியாகவும், பொருள் வாரியாகவும், எண் வாரியாகவும் தயாரிக்கப்படும். வேண்டியவர் வேண்டியாங்கு வேண்டிய பிரிவுக்கு அறிவிப்புச்செய்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நிழல்படத்துறை

பலவகையான படங்களை இத்துறை கொண்டிருக்கும். படப்பதிப்புரிமையுடைய படங்களையே இத்துறை வெளியிடமுடியும். படத்தின் விலை பற்றிய விளக்கங்களை இத்துறையினரிடம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

விற்பனையகம்

நூலகப் படிப்பகத்தின் அருகிலேயே விற்பனையகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நூலக வெளியீடுகள், நூலக

மாளிகையினைப் பல்வேறு கோணங்களில் எடுத்த நிழற்படங்கள் முதலியவை இங்கு விற்கப்படும்.

சுருக்கெழுத்தாளர்; மொழிபெயர்ப்பாளர்

இந்நூலகத்திலே பொதுமக்களுக்குப் பயன்படும் சுருக்கெழுத்தாளரோ, மொழிபெயர்ப்பாளரோ இல்லை. வேண்டுமானால் அவர்கள் இருக்கும் இடம், அவர்கள் பெயர்கள் முதலிய விளக்கங்களை இந்நூலகம் வழங்கும்.

நூலகக் கடன் முறை

நூலகங்களுக்கிடையே நூல் கொடுவினை கொள்வினை உள. நூலகம் தன்னிடம் இல்லாத நூல்களைப் பிற நூலகங்களிலிருந்து பெற்று வேண்டுமோருக்கு அளிக்கும். நூல் போக்கு வரவுக்குரிய செலவை வேண்டுமோவர் ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

கடன் உரிமை

காங்கிரசு நூலகம் ஒரு குறிப்பு நூலகமென்றே சொல்லலாம். எனவே கற்று வல்ல பெரியோர்கள், உயர்தர அதிகாரிகள் போன்ற குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருக்கே இந்நூலகம் நூல்களை வழங்கும். கொலம்பியாப் பொதுநூலகம், உள்ளூர்மக்களுக்கு வீடுகளில் வைத்துப் படிப்பதற்கு வேண்டிய நூல்களை வழங்குவதால், காங்கிரசு நூலகம் எப்போதாவது ஓரிரு தடவைகள் தான் நூல்களை வீட்டுக்கு வழங்கும்.

பொது விதிகள்

மேல்சட்டைகள் போன்றன வாயிலிலேயே கழற்றி வைக்கப்படல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் எல்லா

இடத்தையும் படிக்கப் பயன்படுத்தமுடியும். மைக்கூடுகள் கொண்டுசெல்ல முடியாது. ஊற்றுப்பேனா மைவாயிலிலேகிடைக்கும். பொதுப் படிப்பகத்தின் பக்கங்களிலே நாகாலிகளைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. நூலக நூல்களைச் சிதைப்பவரும், அதிலே பலவிதமாக எழுதுவோரும், கோடிழுப்பவரும் கடுந்தண்டனை கொடுக்கப்படுவர். சிறைத் தண்டனைகூட அவர்கட்குக் கிடைக்கும். எப்பொழுதும் அமைதியே நூலகத்தில் நிலவல் வேண்டும்.

உடமைகள்

நாம் நூலகத்துள்ளே கொண்டுவரும் உடமைகளுக்கு நூலகம் பொறுப்பன்று. நூலகத்துள் கொண்டு வரும் எல்லாப் பொருள்களும் நுழைவாயிலிலேயே பதிவுப்படும். எது தொலைந்தாலும் உடனே அதனை நூலக அதிகாரிகட்கு அறிவித்துவிட வேண்டும்.

முன்னேற்றக் கருத்துக்கள்

நூலகத்தை முன்னேற்றற்குரிய அறிவுரைகளும் கருத்துக்களும் மகிழ்ச்சியோடு நூலக அதிகாரிகளால் வரவேற்கப்படுகின்றன. நூல் வாங்கல், சேர்த்தல், வழங்கல், புதுக்கல், பெருக்கல் முதலிய பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் ஏற்படுதற்கு வேண்டிய கருத்துக்களை நாம் தாராளமாக வழங்கலாம்.

காங்கிரசு நூலகத்திலே ஆராய்ச்சிக்களிக்கப்படும் தனிச் சலுகைகள்

ஆராய்ச்சி திறம்படச் செம்மையாக நடைபெறுவதற்குத் தேவையான நூல்களையும் தனி அறைகளையும் பிற சலுகைகளையும் காங்கிரசு நூலகம் தாராளமாக

அளித்து வருகின்றது. இதனால் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பெருவாரியாக இந் நூலகத்தை நாடி வருகின்றனர். அதனால் இங்கு எப்பொழுதும் நெருக்கடி இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

ஆராய்ச்சியாளர் தமக்குச் சலுகைகள் அளிக்குமாறு கடிதத்தின் மூலம் நூலகத்தலைவருக்கு விண்ணப்பம் அனுப்புதல் வேண்டும். ஆராய்ச்சி எதுபற்றிச் செய்யப்படும் என்பதையும் முன்னரே தெரிவித்தல் வேண்டும். பல்கலைக் கழகத்திலே வெறும் பட்டாதாரியாக இருந்தால் மட்டும் இந்த நூலகத்திலே ஆராய்ச்சிக்கு இடம் கிடைத்துவிடாது. பெரும்பாலும் காங்கிரசுக் குழுவினர், அரசினர் சார்பில் வருவோர் ஆகியோருக்கே இங்கே ஆராய்ச்சிசெய்ய வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படும்.

படிப்பறைகள்

இணை மாளிகையிலுள்ள ஐந்தாம்மாடி, நூலக மாளிகை ஆகிய இடங்களிலே ஆராய்ச்சிக்குரிய படிப்பறைகள் உள். இவ்வறைகளெல்லாம் கூட்டாராய்ச்சிக்கே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிலபொழுது சீரிய ஆராய்ச்சி செய்வோராக இருக்கும் தனி மாணவரும் இங்கே ஆராய இடம் தரப்படுவர். பொதுப் படிப்பகங்களுக்கு அருகிலேயே ஆராய்ச்சியாளர்க்கெனத் தனிப் படிப்பகங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஆராய்ச்சிப் படிப்பகங்கள், அறைகள் முதலியவற்றை மேற்பார்ப்பதற்கென்றே தனி அலுவலகம் உள்ளது. ஆராய்ச்சிக்கெனத் தனிக்குறிப்பு நூலகங்களும் உள்.

பொது விதிகள்

ஆராய்ச்சி அறையைப் பயன்படுத்த விரும்புவோர் முதலில் படிப்பகப் பகுதி முதல்வரிடம் பதிவுசெய்தல் வேண்டும். ஆராய்ச்சி அறை ஒருவருக்கு ஒருவார காலத்திற்கே ஒதுக்கப்படும். ஆராய்ச்சியின் தன்மை, ஆராய்ச்சி மாணவரின் தகுதி, அவர் இதற்கு முன்பு ஆராய்ச்சி அறையையும் நூல்களையும் பயன் படுத்திய முறை ஆகியவற்றைப்பொறுத்துக் காலநீட்டிப்பும் செய்யப்படும். ஆனால் எப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சி மாணவராக இருப்பினும் ஆறு திங்கட்குமேல் ஆராய்ச்சி அறையைப் பயன்படுத்த முடியாது. இந்தப் பொது விதிக்கு விலக்காகச் சில சமயங்களில் சிலர் மேலும் நூலகத்தலைவரால் அனுமதிக்கப்படுதலும் உண்டு. இந்தக் காலமும் கழிந்த பின்னர் மறுபடியும் ஆராய்ச்சியறை தரப்படவேண்டுமானால் மறுபடியும் விண்ணப்பம் செய்யப்படல் வேண்டும். அந்த விண்ணப்பம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் வரை ஆராய்ச்சியாளன் அந்த ஆராய்ச்சி அறையைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்த முடியாது.

இக்கட்டான சில சமயங்களிலே ஆராய்ச்சியறை தருவது தடைப்படாது எனினும், ஆராய்ச்சி ஒப்புதலை எந்த நேரத்திலும் முறிக்க நூலகத்துக்கு உரிமை உண்டு. படிப்பறைகள், நூலகங்கள் முதலியன எல்லாம் ஆராய்ச்சியாளர்க்கே ஒதுக்கப்படல் வேண்டும். இவற்றைப் பிறர் பயன்படுத்தவே கூடாது. இங்கு நுழையவேண்டுமானால் அதற்கென அச்சடிக்கப்பட்ட அட்டையைப் பயன்படுத்தல் வேண்டும். பார்வை யாளருக்காக முன்கூட்டியே படிப்பறைகளைத் தயார் செய்திருத்தல் வேண்டும். படிப்பறைகள் நூலக நேரத்திலேயே பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

நூலகத்துக்கு வரும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தங்கள் தட்டச்சுக்களையே கொண்டு வரல் வேண்டும். நூலகத்தில் குறிப்பிட்ட சில இடங்களிலே ஒலியிலா அச்சுத் தான் பயன்படுத்த ஒப்புதல் அளிக்கப்படும். நாம் நூலகத்துக்குக் கொண்டு செல்லும் பொருட்களையும், கருவிகளையும் நூலகத் தலைவரின் ஒப்பம்பெற்றே உள்ளே கொண்டு செல்லவேண்டும். நாம் கொண்டு செல்லும் பொருட்கள் பற்றிய அட்டவணை இரண்டைத் தயாரித்து ஒன்றைப் படிப்பறைக்குள் வைத்தல் வேண்டும். நமது பொருள்கள் தொலையுமானால் அதற்கு நூலக அதிகாரிகள் பொறுப்பாளிகள் அல்லர்.

உரிய காலம் முடிந்தபின்னர் ஆராய்ச்சியாளர் உடனே தம் பொருள்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சென்று விடுதல் வேண்டும். நூலகத்திலே இவற்றைக் காத்து வைத்தற்குரிய வாய்ப்புகள் கிடையா. ஆராய்ச்சியாளர் தம் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லாவிடின், அவை அழிவ் தம் இல்லங்கட்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்.

ஆராய்ச்சியாளர்கள் தமது அறைகள், பெட்டிகள், சுவரறைகள் ஆகியவற்றுக்குரிய திறவுகோல்களை முன்பணம் கட்டிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நூலக அதிகாரிகள் நினைத்தபொழுது வந்து அவற்றைச் சரிபார்க்கலாம். ஆராய்ச்சி முடிந்தவுடன் திறவுகோல்கள் நூலகத்திலே திரும்ப அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

தொலை பேசிகள்

படிப்பறைகளிலே உள்ள தொலை பேசிகள் நூலக அதிகாரிகளுக்காகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. "எல்லோரும் பயன்படுத்தற்கெனத் தனித் தொலை பேசியும் உள்ளது. அதன் மூலம் பிறர் ஆராய்ச்சி மாணவரோடு

பேசலாம். பேச்சின் தவறுதலுக்கு நூலக அதிகாரிகள் பொறுப்பாளராகார். தொலை பேசிகளைப் பயன்படுத்த திங்கட் கட்டணம் உண்டு. தொலைபேசியைப் பயன்படுத்தப் போவதில்லையானால் அதனை முன்கூட்டியே தெரிவித்துவிடல் வேண்டும்.

ஆராய்ச்சியாளர் நூலகக்கடித்தானைப் பயன்படுத்தல் கூடாது. ஏனெனில், அவ்வாறு பயன்படுத்தும் உரிமை நூலகத்தாருக்கே உண்டு. ஆராய்ச்சியாளர்க்கு வரும் விரைவஞ்சல்களை நூலகம் ஏற்காது.

ஆராய்ச்சியாளர்கள் தங்கள் அறைகளை அழகாகவும் தூய்மையாகவும் வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். புனைகப் பிடிப்பதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அறைகளையே பயன்படுத்தல் வேண்டும். பிற இடங்களில் புனைகப் பிடித்தல் தவறாகும்.

அறைகளுக்கு மின் விளக்கிடல், குளிர்ப் பெட்டிகள் வைத்தல், மேலும் அறையை ஒழுங்கு படுத்தல் போன்றன வேண்டுமானால் படிப்பறை அலுவலகத்துக்கு வேண்டுகோள் செய்தல் வேண்டும். அவர்களை வற்புறுத்தல்முடியாது. இங்கே உணவு உண்ணுதல்கூடாது. ஏனெனில் உணவு மூலம் நூலைக் கெடுக்கும் நச்சுக்கிருமிகள் தோன்றி வளர்தல் கூடும்.

நூலை எடுத்து வைப்பதற்குரிய விதிகள்

நூலகத்திற் சேர்ந்த ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் வேண்டிய நூல்களைத் தங்களுக்காக எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால் அதற்குரிய விண்ணப்பத்தைத் தரல் வேண்டும். அந்த விண்ணப்பங்கள்

நூலகப் படிப்பகங்களிலே கிடைக்கும். விண்ணப் பஞ் செய்த பின்னர் நூல்கள் நேராகப் படிப்பக அறைக்கே கொண்டுவந்து வைக்கப்படும். நூலகத்தை விட்டு வெளியேறிய நூல் உடனே தேவைப்படுமானால், படிப்பக அலுவலகம் அதனைப்பெற முயற்சி எடுக்கும். ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் நூலெடுக்கும் அட்டைகள் வைத்திருந்தால் அவர்களே நேராக நூல் தட்டுக்களி லிருந்து நூல்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

எடுத்து வைப்பதற்குரிய அடையாளச்சீட்டு இல் லாத எந்த நூலையும் நூலகம் மூடிய பின்னர் படிப் பறைக்குள்ளே வைத்திருத்தல் கூடாது. இந்த அடை யாளச் சீட்டின் மூலம் நூல் பயன்படும் இடத்தைக் கண்டு கொள்ளலாம். இந்த முறை மிகவும் நல்லதோர் முறையாகும் ; பயன் மிக அளிக்கும் முறையாகும். எனவே நூலகத்தாரும் படிப்போரும் இதற்கு ஒத்து வைக்க வேண்டும்.

அடையாளச் சீட்டில் இருக்க வேண்டியன பின் வருமாறு :—

1. நூல் தட்டு எண், நூற் பெயர்த்தாளின் பின் புறத்தில் காணும் எண், நூல்எண் ஆகியவற்றை எழுது தல் வேண்டும்.

2. ஆசிரியர் பெயர், ஆசிரியரின் இயற் பெயர், ஒரு காற்புள்ளி, பின் அவர் தம் பட்டப்பெயர்கள் ஆகிய வற்றைப் பதிதல் வேண்டும். நூல் பல்லாசிரியர் கூட்டு முயற்சியால் எழுதப்பட்டிருக்குமானால் நூற்பெயரின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளபடி எழுது தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆசிரியரின் பெயர் முதலெழுத்தைப் பொறித்தலும் நல்லது.

3. நூற்பெயரின் முதல் ஐந்தாறு எழுத்துக்களை எழுதினால் போதும். ஒரு பெயரிலே பல தொகுதிகள் இருக்குமானால் அவற்றிற்கு ஒன்று, இரண்டு என்ற வரிசை எண்களைக் கொடுத்து அவற்றைப் பதிதல் வேண்டும்.

4. நூல் வெளியிட்டவர், வெளியிடப்பட்ட இடம், வெளியிடப்பட்ட தேதி ஆகியவற்றைப் பதிதல் வேண்டும்.

எடுத்து வைத்ததற்குரிய அடையாளத்தானை உரிய நூலிலே செருகி வைத்தல் வேண்டும். ஒரு நூலை முப்பது நாட்களுக்கே எடுத்து வைக்க முடியும். இறுதி நாளிலே நூல்கள் திரும்பப் பெறப்படும். நூல்கள் திரும்பப் பெற்ற பின்னர், அவை தரத்தயார் என்ற அடையாளச் சீட்டு அவற்றிலே வைக்கப்படும்.

இவ்வாறு எடுத்து வைக்கும் நூல்கட்கென ஒரு குறிப்பேடு போடப்பட்டிருப்பதால், இந்த ஏட்டிலே பதியப்படாத எந்த நூலையும் அறையிலிருந்தோ, படிப்பகத்திலிருந்தோ, நூல் தட்டுக்களிலிருந்தோ எடுத்தல் கூடாது. ஆராய்ச்சியாளர், தான் நூலகத்தை விட்டு நீங்கிச் செல்லும்பொழுது எல்லா நூல்களையும் தவருமல் ஒப்படைத்துவிட்டுச் செல்லல் வேண்டும்.

ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் எவ்வித இடையூறும் இன்றிப் படிப்பதற்காக நூலகத்தார் எல்லாவித முயற்சிகளும் எடுப்பர். ஆராய்ச்சியாளர்கள் இவ்விதிகளை நினைவிற்கொளின் நன்கு படித்துப் பயன் பெறலாம்.

3. காங்கிரசு நூலகத்திலே இசையரங்கம்

வாசிங்க்டன் என்பது அமெரிக்காவின் தலைநகர். அந்தத் தலைநகரின் ஒரு பகுதியிலுள்ள இசையரங்கத்தின் வாசலில் ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் எண்ணற்ற மக்கள்கூட்டம் வரிசை வரிசையாகக் காத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் இன்றும் காணலாம். ஒருபக்கம் நுழைவுச் சீட்டறையின் நிறப்புக்காக நாட்டுப்புற மக்கள் செய்தி இதழினைப்பார்த்துக்கொண்டே காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். மற்றொரு பக்கம் இளைஞர் கூட்டம் பேசிக் கொண்டும், அரட்டையாடித்துக்கொண்டும், கைகளைத் தேய்த்துத் தேய்த்து, கொட்டும் பனிக்குப் போராடிக் கொண்டும் இருப்பார்கள். நிறகு வாரத்தில் ஒரு நாள் இதேபோன்றதொரு கூட்டத்தை நாம் காங்கிரசு நூலகத்தின் அடித்தாழ்வாரத்தின் முன்னால் நுழைவுச் சீட்டுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருப்பதை நாம் காணலாம். இத்தனை பேரும் இசைவிரும்பிகளாவர். இவர்கள் காங்கிரசு நூலகம் காசில்லாமல் அளிக்கும் தேனிசைக்குப் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வருவார்கள்.

வாசிங்க்டனுக்கு இசைமூலம் இந்தப்பெருமை வந்தமைக்கு மூலகாரணமாக இருந்தவர்கள் இரண்டு பெண்மக்களே. நகரிலே இசைமாரி பொழியவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான தங்க நாணயங்களை அள்ளித்தந்தனர் அந்த ஆரணங்குகள்.

முதன் முதல் இசையரங்குக்கு உதவி செய்தவர்திருவாட்டி கோலிட்சு (Elizabeth Sprague Coolidge) என்பவராவர். அந்த அம்மையாரே ஓர் இசைவாணியாவர். அவருக்குப் பியானோவிலே சிறந்த தேர்ச்சியும், இசைப்பாக்களை இயற்றுவதிலே பயிற்சியும் உண்டு.

அவர் இசையரங்கை 1918-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கினார். அந்த நேரத்தில் அவர் பிட்ச்பீல்டுக்கு அருகிலுள்ள தமது தென்மலைத் தோட்டத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். அக்காலம் அவரது வாழ்நாளிலே இருண்ட காலமாகும். பதினைந்து நாளுக்குள் கட்டிய கணவனை இழந்தார் ; அதன் பின்னர் பெற்று வளர்த்த தந்தை தாயையும் எமனுக்கு இரை கொடுத்தார். மணந்த கணவனையும், மறைந்த பெற்றோரையும் இழந்த துக்கக்கடலிலே அந்த அம்மையார் பெருந்துன்பம் பெற்றார். பிறகு அந்த துக்கத்துக்குத் தாமும் இரையாகாமல் நண்பர் அறிவுரையின் பேரில் ஓர் இசையரங்கை ஏற்படுத்தினார். நாளைடவில் அக்கம் பக்கத்து மக்களையும் தமது இசைப்பணியில் பங்குகொள்ளச் செய்தார்.

இந்த நேரத்தில் ஓர் இசைவிழா அவர் வாழ்ந்த தென்மலையில் நடத்தப்பெற்றது. அதில் பொதுமக்கள் தத்தம் இசைத்திறமையைக் காட்டினர். அதிலே அந்த அம்மையாரும் பங்குகொண்டார். அவர் அவ்வாறு ஒவ்வொரு ஆண்டு விழாவிலும் பங்குகொண்டார். அவரது வாழ்நாளில் அவர் கலந்து கொண்ட கடைசி விழா 35வது ஆண்டு விழாவாகும். அது நடைபெற்ற ஆண்டு 1953 ஆகும். அடுத்து வந்த ஆண்டு விழாவில் அந்த அம்மையாரின் நினைவுக்காக ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சியும் நடத்தப்பட்டது.

தொடக்கத்தில் அம்மையாரின் இசைக்குழுவும், ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த இசைக்குழுக்களும் விழாக்களில் பங்குகொண்டன. விழாக்களில் பழங்கால இசையும், தற்கால இசையும் இசைக்கப்பட்டன. இங்குப் பாடப் பெற்றவற்றில் பெரும்பாலானவை அம்மையாராலேயே இயற்றப்பெற்றவை. மேலும் இசைப்போட்டி ஒன்றும் நடத்தப்பட்டது. அதிலே பல நாடுகள் கலந்து

கொண்டன. போட்டியில் வெற்றி பெற்றவருக்குப் பரிசும் அளிக்கப்பட்டது.

திருவாட்டி கோலிட்ச் அம்மையாருக்குப் பாடுவதிலும் பாட்டுக்களை இயற்றுவதிலும் வேட்கையதிகம். அவர் தமது உலகப் பயணத்தின்போது அங்கங்கே வாழும் இசைவாணர்களைக் காண்பதும், அவர்களோடு சேர்ந்து பாடி மகிழ்வதும் அவரது வழக்கம். அவர் பற்பல இசைவாணர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தார். இதனால் இசைக் கலையின் வளர்ச்சி மிகுதிப்பட்டது என்னலாம்.

1924-ஆம் ஆண்டில் அவர் தென்மலையை விட்டு வாசிங்க்டனில் குடியேறினார். சிறந்ததோர் இசை மண்டபம் கட்டுவதற்காக அவர் அமெரிக்க அரசுக்குப் பணமளித்தார். இவ்வாறு முதன்முதல் அளித்தவர் இவரே. இவர் அளித்த பணத்தின்மூலம் காங்கிரசு நூலகத்தின் ஒரு பக்கத்தில் இவர் பெயரால் ஓர் இசை மண்டபம் கட்டப்பட்டது. இது ஒலிநூல் முறைப்படி 526 பேர் கொள்ளும் அளவில் கட்டப்பட்டது. இது கட்டப்பட்ட காலை அதே அம்மையார் அரை மில்லியன் டாலர்களை அளித்தார். இந்த நிதியை நூலகத்தின் இசைத்துறையதிகாரியும், நூலக அதிகாரியும், இசைத்துறைத் தலைவரும், மற்றொருவரும் மேற்பார்வை செய்தனர்.

இந்த இசை மண்டபத்தின் திறப்புவிழா 1925-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. அப்பொழுது மூன்று நாள் இசைவிழா நடைபெற்றது. அதிலிருந்து இதுபோன்ற 12 விழாக்கள் நடைபெற்றன. கடைசி விழா 1956 ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் நடந்தது. ஒவ்வொரு விழாவிலும் அம்மையார் இயற்றிய பாக்கள் பாடப்பட்டன.

தற்பொழுது இந்த இசைவிழா அமெரிக்காவிலே சிறந்ததொரு விழாவாக மதிக்கப்படுகிறது. இந்த இசை விழாவிலே பெயர்பெற்ற இசைவாணர்கள் கலந்து கொள்வர். அது மட்டுமன்று ; ஒவ்வொரு விழாவிலும் புதிதாக இயற்றப் பட்டபாடல்களும், கண்டுபிடிக்கப் பட்ட இசை வகைகளும் பாடப்பெற்றன. அவ்வாறு பாடப்பட்ட வற்றில் ஒன்று “கவிஞனின் மூன்று ஞாயிறுகள்” என்பதாகும். அதற்குப் பத்து நடனமாதரும், ஒன்பது இசைக்கருவிகளும், பிற சிறுசிறு இடைப்பாட்டுக்களும் தேவை. திறனாய்வாளர்கள் இந்தப் பாட்டை வானளாவப் புகழ்ந்தனர். இந்தப்பாட்டில் ஒரு கதை உண்டு. அது அங்கதப் பொருளுடையது. இந்தக் கதை ஒரு கவிஞனின் கனவுகளையும், கவலைகளையும் சித்தரிக்கின்றது. அவரது இளமை, வாலிபம், முதுமை ஆகிய மூன்று பருவங்களே இந்தக் கதையின் கூறுகள்.

இவ்வாறு இசைவிழாக்களை நடத்தல், தனி இசை வாணரை ஆதரித்தல், புது இசைப் பாக்களை ஆக்கல் ஆகியவற்றோடு கோலிட்ச் நிறுவனம், கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும், பொது நூலகங்களிலும் இசையரங்கு நடத்தி வருகின்றது. இத்தகைய வெளி நிகழ்ச்சிகள் ஆண்டுக்கு 25 முதல் 50 வரை வசதிக்கேற்றவாறு நடைபெறும். இதுவரையிலும் இந்த நிறுவனத்தின் கீழ் 800க்கும் மேற்பட்ட இசை நிகழ்ச்சிக்கு விட்டல் என்ற அம்மையார் ஏற்பாடு செய்துள்ளார். கோலிட்ச் நிறுவனம் ஏற்பட்டுப் பத்தாண்டுகள் சென்ற பின் விட்டல் (Whittall) அம்மையார் காங்கிரசு நூலகத்தின் மூலம் விலை மதிக்கவொண்ணாப் பல இசைக் கருவிகளை மக்களுக்கு அளித்துள்ளார். அக்கருவிகள் கருவிக் கலைஞரால் செய்யப்பட்டவை.

இந்த இசைக் கருவிகள் காட்சிக்குப் பொருளாகாமல் மக்களுக்குப் பயன்படுவதற்காக 1935ஆம் ஆண்டு

டில் அதே அம்மையார் ஒரு நிதியும் ஏற்படுத்தினார். அதன்மூலம் இசைக் கலைஞர்கள் கருவிகளைப் பயன்படுத்துமாறு அழைக்கப்பட்டனர்.

இதே அம்மையாரே இசைக் கருவிகளைக் காத்து வைப்பதற்காக கோலிட்ச் இசை மண்டபத்துக்கருகில் ஒரு கட்டடம் கட்டித்தந்தார். அந்தக் கட்டடத்தில் கண்ணாடிப் பெட்டிகளில் இவை காட்சிக்காக வைக்கப்படும். இதே அறையே, இசை மண்டபம் நிரம்பி வழிகையில், இடமற்றவர்கள் உட்கார்ந்து ஒலிபெருக்கி மூலம் இசையை மட்டும் கேட்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும்.

ஒவ்வோராண்டும் பல இசைக் குழுக்கள் வந்து இந்தக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி இசைமாரி பொழியும். ஆயிரக்கணக்கான அமெரிக்கர்கள் வானொலிமூலமும் இசைத்தட்டுமூலமும் இந்த இசைவிழா நிகழ்ச்சியின் பாடல்களைக் கேட்டுச் சிந்தை மகிழ்வார். ஒவ்வொரு பருவத்திலும் 30 இசைக் குழுக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு விட்டல் அம்மையார் சிறந்த இசைக்கலைஞரின் இசைச் சுவடிகளை வாங்குவதற்கும் பொருளுதவி அளித்துள்ளார். இந்த இரண்டு அம்மையாரும் தமக்கு உயிர்கொடுக்கும் கலைக்குத் தொண்டு செய்வதாகவே தங்கள் பணியைக் கருதி வாழ்ந்தனர். அவர்கள் பணம் மட்டும் தரவில்லை. இசையே தம் வாழ்வாக எண்ணித் தம் வாழ்நாளையே தத்தம் செய்தனர்.

4. அமெரிக்காவின் ஆட்சி ஓலை மன்றம்

அமெரிக்க அரசாங்கம் அவ்வப்போது வெளியிடும் அறிக்கைகளையும் அதன் பிற குறிப்புக்களையும் அலுவல்களைப் பற்றிய வெளியீடுகளையும் சேர்த்து வைக்கும் இடம் ஆட்சிஓலை மன்றமாகும்.

இந்த மன்றத்திற்குள் ஒரு வரலாற்றுசிரியர் நுழைவாரானால், அமெரிக்கப் புரட்சி பற்றிய அரிதான ஏடுகளைக் கண்டு படிக்கமுடியும். வணிகர்கள் தமது முக்கிய பேரேடுகளைக் காத்து ஒம்புவது எப்படி என்பதை இந்த மன்றத்தாரிடமே கேட்டறிந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

இவை ஆட்சிஓலை மன்றத்தார் செய்யும் முக்கியப் பணிகளிற் சிலவாகும். இந்த மன்றம் 1934ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப் பட்டதாகும். பலவகையான ஆட்சிஓலைகளையும் பொதுமக்களுக்குக் காத்துக் காண்பிப்பதும், சேர்ப்பதும், சேர்த்து வைப்பதும் இந்த மன்றத்தின் வேலைகளாகும். ஓலைகளோடு படங்களையும், இசைத்தட்டுக்களையும் சேர்த்துவைப்பதும் இந்த மன்றத்தின் வேலையாகும்.

இன்றைய ஆட்சிஓலை மன்றத்தின் அளவு 900,000 கனஅடியாகும். ஆராய்ச்சியாளர்கள், மாணவர்கள், பிற குறிப்பிடத் தக்கவர்கள், ஆகியோருக்கே இந்த மன்றத்தின் அறிக்கைகளைக் காண இயலும். இந்த மன்றம் ஒரு இலட்சம் நூல்களும் அரசாங்க அறிக்கைகளும் கொண்ட ஒரு தனித்துறையை ஆராய்ச்சியாளர்க்கென ஒதுக்கி வைத்துள்ளது.

இந்த மன்றத்தின் தலையாய பணி அறிக்கைகளை அறிவியல் முறைப்படித் காத்தலாகும். இதற்கென வல்லுநர்கொண்ட ஒரு துறை உள்ளது. அறிக்கைகள்

மன்றத்திற் புகுந்தவுடனே தைலங்களில் போடப்படும். அதனோடே வெற்றுப் பெட்டிகளில் வைக்கப்படும். பிறகு பெட்டிகளிலுள்ள காற்று நீக்கப்பட்டு ஒருவித கரிவளி கலந்த ஆவி பாய்ச்சப்படும். மூன்று மணி நேரம் சென்றபின்னர் அந்த ஆவி நீக்கப்பட்டுக் காற்று உட்புக விடப்படும். பிறகு அறிக்கைகள் வெளியில் எடுக்கப்படும். சில அறிக்கைகள் அழுக்கடைந்திருக்கலாம். அழுக்குப்போக்கி என்ற ஒரு கருவியுண்டு. அதன் மூலம் அறிக்கைகள் தூய்மையாக்கப்படும். அக்காலை அறிக்கைகள் சிறிதுகூடக் கிழியாது.

மன்றத்தின் அதிகாரிகள் அறிக்கைகளைத் தூய்மை செய்யுமுன் அறிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட தாள், மை ஆகியவற்றின் கலவைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து அதற்கேற்றவாறே தூய்மை செய்ய முற்படுவர். பழைய அறிக்கைகள், நூல்கள் ஆகியவற்றிலே மடிப்புக்கள் இருப்பது உண்டு. அதனைப் போக்குவதும் இந்த மன்றத்தின் பணியாகும். இன்னும் சில வேளைகளில் அறிக்கைகளைப் படமெடுத்துச் சேர்ப்பதும் உண்டு.

இந்த மன்றத்தில் பொருட்காட்சி ஒன்றுண்டு. அதிலே உலகப் போரின்போது வெளியான முக்கியமான அறிக்கைகள் போன்றவை காட்சிக்கு வைக்கப்படும். இந்த மன்றத்தின் பொறுப்பிலேயே அமெரிகாவின் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த ரூசுவெல்ட் என்பவர் சேர்த்துவைத்த நூல்கள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் ரூசுவெல்ட் குடும்பத்தார் தந்தவையாகும்.

5. நாட்டுப் பாடல்கள்

அமெரிக்காவிலே மக்களிடையே நாஸ்தோறும் பாடப்பட்டுவரும் நாட்டுப் பாடல்களைச் சேர்த்துவைப்பதற்கென ஒரு மன்றம் உள்ளது. அது 1928ஆம் ஆண்டில் தோன்றியது. அந்த மன்றத்தின்மூலம் நாட்டுப் பாடல்களுக்கு அமெரிக்க நாட்டு மக்களிடையே நல்ல மதிப்பு உள்ளது. வாசிங்க்டன் நூலகத்திற்கு அண்மையில் நாட்டுப்பாடல் நூலகம் உள்ளது. எந்த மொழி பேசினும் சரி ; எந்த நாட்டுக்காரராக இருப்பினும் சரி ; அவர்கள் சாதிமத மொழி நிறவேற்றுமை கடந்து இன்புறுவது இந்த நாட்டுப்பாடல் மன்றத்திலேதான்.

மேற்கு வெர்சீனியா மலையில் வாழும் எழுபத்தொரு வயதுக் கிழவரின் பிடிப் பாட்டையும், இந்தோனேசியா மாணவர் பாட்டையும் இன்று சென்னாலும் நாம் இங்கே கேட்டோ, பாடியோ மகிழலாம்.

இங்கே இரண்டு அறைகள் உள. ஒன்று நாட்டுப் பாடல் ஆராய்ச்சியாளர்க்கு; மற்றொன்று பொதுமக்களுக்கு. 16000-க்கு மேற்பட்ட இசைத் தட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றிலே ஏறத்தாழ அறுபதாயிரம் பாடல்கள் - பலவகைப்பட்ட கருவிப் பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றை எப்பொழுதுவேண்டுமானாலும் நாம் சுவைத்து இன்புறலாம்.

பிற நாட்டிலே நடம்புரியும் நாட்டுப் பாடல்களையும் இந்த மன்றத்தார், அஃதாவது நாட்டுப் பாடல் மன்றத்தார் இசைத் தட்டுக்களிலே பிடித்துவைத்துக் கொண்டுள்ளனர். அயல் தேச நாட்டுப் பாடல்களுக்கெனச் சில திட்டங்கள் உள்ளன. அதன்மூலம் அயல்நாட்டு அரசாங்கம் அனுப்பும் பண்பாட்டுக் குழுக்கள் பாடும்

பாடல்களை இசைத் தட்டுக்களிலே பிடித்துக்கொளல் வழக்கம். அயல் நாட்டு வாணிகர்களிலே ஒலி பரப்பப் படும் நாட்டுப் பாடல்களையும் பிடித்துக்கொள்ளும் வழக்கம் ஆம்.

நாட்டுப் பாடல் மன்றத்துக்குப் பிற அமெரிக்க வாணிக நிலையங்களும் உதவிசெய்து வருகின்றன. இவை பிறதேச நாட்டுப் பாடல்களைப் பிடித்துவைத்துக் கொண்டு அவற்றின் படிகளில் ஒவ்வொன்றை நாட்டுப் பாடல் மன்றத்துக்கு அனுப்புகின்றன. அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட இசைத்தட்டுக்களைச் சேர்த்துப்பட்டியல் தயாரிப்பது இந்த மன்றத்தின் வேலையாகும். சில தனிப் பட்ட நிறுவனங்களும் இந்த மன்றத்தின் வேலைகளுக்குப் பேருதவி செய்து வருகின்றன. 1940-ஆம் ஆண்டில் கார்னீக் மன்றம் இந்த நாட்டுப்பாடல் மன்றத்துக்கு இசைத் தட்டுக்கூடம் ஏற்படுத்த பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை அள்ளித் தந்தது.

அமெரிக்காவில் இவ்வாறு நாட்டுப் பாடல்களில் மக்களுக்கு வேட்கை யுண்டாக்கியவர் லோமாக்ச் என்பவராவார். சென்ற நூற்றாண்டிலே பிறநாட்டு அறிஞர் சிலர் தத்தம் நாட்டுப் பாடல்களின் அருமை பெருமைகளை அறிந்து அவற்றைப் பேண நினைத்தனர். அதனைக் கண்ட அமெரிக்கர்கள் இந்த நூற்றாண்டு தங்கள் நாட்டுப் பாடல்களைக் காக்கத் தொடங்கிவிட்டனர்.

லோமாக்ச் என்பவரை நம்பி ஒரு பெருங் குடும்பமே வாழ்ந்து வந்தது. அந்தக் குடும்பத்துக்கு நாளும் உணவு அளிக்கவேண்டியது அவர் பொறுப்பு. அதனால் அவர் நாளும் அதற்கென உழைக்க வேண்டியதாயிருந்தது. என்றாலும் தமது அன்றாட வேலைகளுக்கிடையேயும் அவர் கல்லூரிகளுக்கும் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் சென்று சென்று நாட்டுப் பாடல்களைப்பற்றிச் சொற்

பொழிவாற்றி வந்தார். 1928-ஆம் ஆண்டில் அவரும் பிற பேராசிரியர்களும் சேர்ந்து அமெரிக்க நாட்டுக் காங்கிரசு நூலகத்திலே நாட்டுப்பாடல்துறை ஏற்படுத்த ஏற்பாடுகள் செய்தனர்.

1933-ஆம் ஆண்டில் லோமாக்கம் அவரது மகனும் தென் பகுதி மாநிலங்களிலே 16000 மைல்கள் சுற்றி அங்கங்கே வாழும் மக்களையும், பள்ளி மாணவர்களையும், சிறைக் கைதிகளையும் கண்டு அவர்களிடையே வழங்கிவந்த நாட்டுப் பாடல்களைப் பிடித்து வந்தனர். அவையே இன்று நாட்டுப்பாடல் மன்றத்தின் நடுநாயகமாக விளங்குகின்றன.

லோமாக்க் 1948-இல் காலமானார். அவர் காலமாவதற்கு முன்பே வாசெல்லிண்டசை என்னும் கவிஞரும் கார்ல் சந்துபர்க் என்னும் கவிஞரும் நாட்டுப் பாடல்களை வேட்டையாடத் தொடங்கிவிட்டனர். நாட்டுப் பாடல்கள் எந்தெந்த வகைகளிலே இடத்துக்கு இடம் வேறுபடுகின்றன? எத்தனை பாடல்கள் பிற நாட்டு நாகரிகங்களை எதிரொலிப்பவை என்பவற்றையெல்லாம் அக் கவிஞர்கள் கண்டுபிடித்தனர். அவர்கள் ஆப்பிரிக்கா, ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, சிலாவி, பானிசு ஆகிய மொழிகளிலுள்ள நாட்டுப் பாடல்களை ஆராய்ந்துள்ளனர். அமெரிக்கநாட்டுப் பாடல்கள் மூலம் அந்த நாட்டு வரலாற்றையே கட்டுவதற்கு அவர்கள் முனைந்தனர். அதுமட்டுமன்று. ஒரே வகையான நாட்டுப் பாடல்கள் பரம்பரைதோறும் அடையும் சொல், ஒலி மாற்றங்களையும் அவர்கள் ஆராயத் தலைப்பட்டனர்.

இந்த நாட்டுப் பாடல் மன்றம் பிற மாநிலங்களை யெல்லாம் பல்லாண்டு காலமாகத் தத்தம் நாட்டுப்பாடலையெல்லாம் காத்து வருமாறு ஊக்குவித்து வருகின்றது. இதனைக் கண்ட பிற மாநிலங்களும் நாட்டுப் பாடலில்

ஆர்வங்கொண்டு அவற்றைப் பாடும் நாட்டு விழாக்களையும் கொண்டாடி வருகின்றன.

இன்று ஏறத்தாழ 300 புதிய இசைத்தட்டுக் கடைகள் தோன்றிப் பல்லாயிரக்கணக்கான இசைத்தட்டுக்களைப் பரப்பி வருகின்றன. மேலும் இதுவரையிலும் வெளியாகாத, அதிகமாக உலவாத நாட்டுப்பாடல்களைப் பதிப்பதிலும் தனிஆர்வம் கொண்டுழைத்துவருகின்றன.

உலக நாட்டுப் பாடல் நூலகம் என்ற வரிசையில் கொலம்பிய இசைத் தட்டகம் 16 தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளது. அது மொத்தம் 20 அல்லது 30 தொகுதிகளை வெளியிடலாம். 1958 ஆம் ஆண்டுக் கோடையிலே அயர்லாந்து, இங்கிலாந்து, காட்லாந்து, பிரான்சு, கனடா, ஆப்பிரிக்கா, ஆத்திரேலியா, இந்தோனேசியா, வெஞ்சுலா, சப்பான், கிழக்குக் கினியா, இந்தியா, பெயின், இத்தாலி, யூகோசுலோவியா ஆகிய நாட்டுப் பாடல்களையும் அது வெளியிட்டுள்ளது.

ஏற்பட்ட ஆண்டிலிருந்து காங்கிரசு நூலகத்திலுள்ள நாட்டுப் பாடல் மன்றம் நாட்டுப் பாடல்களைக் காப்பதிலும் அதிலே வேட்கை தோன்றுமாறு செய்வதிலும் வெற்றிமேல் வெற்றி பெற்று வருகின்றது.

6. அமெரிக்க நூலகங்களில் இந்திய நூல்கள்

அண்மையிலே இரண்டு தென்னிந்திய பதிப்பாசிரியர்கள் தமது அமெரிக்கச் சுற்றுப் பயணத்தின்போது வாசிங்க்டனிலுள்ள காங்கிரசு நூலகத்துக்கு வந்தனர்; காங்கிரசு நூலகத்தின் பெருமை கண்டு வியந்தனர். நூலகத்தைப் பார்த்து வருகையில் ஒருவர் இந்திய நூல்கள் உள்ள பக்கம் திரும்பி ஒரு நூலின் பெயரைச் சொல்லிக் கேட்டார். அவ்வளவுதான்; கேட்ட வாய் மூடுமுன் கேட்ட நூல் அவர் கைக்கு வந்ததும் வியப்பால் மயங்கி நின்றார்.

இந்த நூலகம் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த நூலகத்திலே பத்து மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் உள்ளன. நூல் அலமாரிகளின் நீளம் 250 மைல்களாகும்.

உலகத்திலே உள்ள அத்தனை மொழிகளிலும் வெளியிடப்படும் நூல்களையும் பருவ மலர்களையும் உடனுக்குடன் வாங்குவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் இந்த நூலகத்திலே செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பிறநாட்டு நூல்களையும் மலர்களையும் வாங்குவதற்காக ஏறத்தாழ 500,000 டாலர்கள் ஆண்டுதோறும் செலவழிக்கப்படுகின்றன.

ஏறத்தாழ நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இங்குள்ள கிறித்தவப் பாதிரிகள் இந்திய ஏடுகளை அமெரிக்கக் காங்கிரசு நூலகத்திற்கு வாங்கி அனுப்பத் தொடங்கி விட்டனர். என்றாலும் அடிக்கடி அயல்நாட்டு நூல்களை அமெரிக்க நூலகம் வாங்கத் தொடங்கியது இரண்டாவது உலகப் போரின் போதுதான். அப்போது இந்தியாவி

லிருந்து வேளாண்மை, வாணிகம் முதலிய துறைகளின் நூல்களே வாங்கப்பட்டன. 1930 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு டாக்டர் ஒரேசர் போலமன் என்பவரின் கருத்துரையின் பேரில் இந்தியவெளியீடுகளையும், பிற வரலாற்று நூல்களையும், பலமொழி நூல்களையும் அமெரிக்கக் காங்கிரசு நூலகம் வாங்கத் தலைப்பட்டது. தற்போது ஆரூயிரத்துக்கு மேற்பட்ட இந்திய மொழி நூல்கள் அமெரிக்கக் காங்கிரசு நூலகத்தில் உள்ளன.

இந்திய நூல்களின் எண்ணிக்கையிலே காங்கிரசு நூலகத்திற்கு அடுத்து நியூயார்க் பொது நூலகத்தைச் சொல்லலாம். இந்த நூலகம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்திய நூல்களைச் சேர்க்கத் தொடங்கிவிட்டது. இரண்டாவது உலகப் போரின்போது அமெரிக்காவிலேயே இந்த நூலகத்தில்தான் அதிகமான இந்திய நூல்கள் இருந்தன. ஆனால் இரண்டாவது போருக்குப்பின் அது அவ்வளவாக இந்திய நூல்களைச் சேர்க்கவில்லை. அதனால் அது இரண்டாவது இடத்தையே தற்போது பெற்றுள்ளது. இந்த நூலகத்திலே பகவத்கீதை, மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற நூல்களும் சில கையெழுத்துச் சுவடிகளும் உள். கையெழுத்துச் சுவடிகள் 13 முதல் 17 ஆம் நூற்றாண்டுவரை உள்.

அமெரிக்காவிலே மற்றொரு நூலகமான ஆம்சன் நூலகமும் இந்திய நூல்களைச் சேர்ப்பதில் ஆர்வங்காட்டி வருகிறது. அது தனிப்பட்ட முறையில் சார்லசர் ஆம்சன் என்பவரால் 40 ஆண்டுகளுக்குமுன் ஏற்பட்டது. தொடக்கத்தின்போது இந்த நூலகம் பிரிட்டன் இந்தியப்படை வரலாறு, இந்தியச் சட்டம் ஆகியவைபற்றிய நூல்களிலேயே அக்கறை காட்டியது. பின்னர் இங்கிலாந்து, பிரான்சு, போர்ச்சுகீசு ஆகிய நாடுகளின்

அரசறிக்கைகள், கையெழுத்துச் சுவடிகள் ஆகியவற்றையும் சேர்க்கத் தொடங்கியது. மேலும் அண்மையில் வெளிவந்த பல இந்திய நாளிதழ்களையும் இந்த நூலகத்தில் நாம் காணலாம். இந்த நூலகம் பின்னர் மின்னசோடாப் பல்கலைக் கழகத்துக்குத் தென்னாசியா ஆராய்ச்சிக்காக அன்பளிப்பாகத் தரப்பட்டுவிட்டது.

இந்திய நாட்டு நூல்களை ஓரளவுக்கே கொண்டுள்ள மற்றொரு பல்கலைக் கழகம் பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக்கழகமாகும். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே டாக்டர் நார்மன்சாரௌண் என்பவர் தலைமையில் தென்னாசியா பற்றிய ஆராய்ச்சி நிகழ்ந்து வருகிறது. இவருக்குச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தனது நூற்றாண்டு விழாவின்போது சிறப்புப் பட்டம் அளித்துப் பெருமைப்படுத்தியது. பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகம் 1948 ல் இருந்துதான் இந்திய நூல்களைச் சேர்க்கத் தொடங்கியது. அதிலிருந்து, 4,000 ஆங்கில நூல்களையும், 600 க்கு மேற்பட்ட நாட்டுமொழி நூல்களையும், சில நாளிதழ்களையும், மலர்களையும் இன்றுவரை சேர்த்து வருகிறது.

1950 ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் பல அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்கள் தென்னாசியாபற்றி அக்கறை கொள்ளத் தலைப்பட்டன. அவற்றிலே கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகம், கார்னெல் பல்கலைக்கழகம், சிகாக்கோப் பல்கலைக் கழகம், மாகில் பல்கலைக் கழகம் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்தப் பல்கலைக் கழக நூலகமெலாம் தற்கால ஐரோப்பிய நூல்களைச் சேர்ப்பதில் மிகுந்த கவனம் கொண்டுள்ளன. இந்திய நாட்டிலே வளரும் முகமதிய மதம் பற்றிய சிறந்த நூல்களை நாம் மாகில், பிரின்ச்டன் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆர்ட்போர்டு மன்றம் ஆகிய மூன்றிலும் நாம் காணலாம். நியூயார்க்கிலுள்ள

ஓர் ஆராய்ச்சி நூலகத்திலே குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு இந்திய நூல்களும் கையெழுத்துச் சுவடிகளும் உள்ளன.

பென்சில்வேனியாவிலிருக்கும் மாநில ஆசிரியர் கல்லூரியிலுள்ள டாக்டர். இ. ஆர். சிமிடி என்பவர் இந்திய நூல்களைப்பற்றிக் கணக்கெடுத்துவிட்டுக் கீழ் வருமாறு கூறுகிறார்.

“இந்திய நாட்டு நூல்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டு தோறும் வளர்ந்து வந்தபோதிலும் அமெரிக்காவிலுள்ள சீன, சப்பான் நூல்களின் எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிடு கையில் மிக மிகக் குறைவே.”

7. நியூயார்க் நகரப் பொது நூலகம்

எண்ணிறந்த நூல்களைக் கொண்டு அழகுற அமைக்கப்பட்ட நூலகங்கள் உலகில் பல உள்ளன. ஆயினும் நியூயார்க் நகர நூலகத்தின் அழகிய பளிங்குப் படிக்களின் வழியாக உள்ளே செல்லும் யாவருக்கும் மனமுவந்து அறிவு ஒளியைத் தரும் தன்மையை இதில் தவிர வேறு ஒன்றிலும் காண இயலாது. மிகப் பெரிய வரவேற்புக் கூடத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் வரையப்பட்டுள்ள அறிக்கை ஒன்று “இந் நூலகம் எக்காலத்திலும் மக்களின் இலவச உபயோகத்திற்காக நிறுவப்பட்டுள்ளது” என்று கூறுகிறது. எல்லா மக்களின் நலனிற்காக இந் நூலகம் இயங்கி வருகிறது.

தாந்தே (Dante) என்ற கவிஞன் எழுதிய இன்பர்னோ (Inferno) வின் முதல் படியோ (Copy), அன்றி அண்மையில் வெளியான துருக்கியர்களின் மாத வெளியீடோ, அல்லது உங்கள் விடுமுறையை எங்கு கழிக்கலாம் என்பது பற்றிய செய்தியைக் கொண்டிலங்கும் நூலோ ஆகிய இன்ன பிறவற்றை அங்கு அனைவரும் பெற்றுப் படித்து இன்புறலாம்.

இந் நூலகத்தின் சிறப்புமிக்க அறையில் அமர்ந்து ஒருவன் ஆராய்ச்சி செய்யும்பொழுது, வீதியில் காணும் எண்ணற்ற மக்களைப் போன்று அங்கும் அளவிறந்த மக்களுடன் பழகுகிறான்; சாமர் செட்மாம் (Somerset Maugham) அவர்கள் அருகிலும், அரசாங்கத்திற்கு முடிவில்லாத புகாரைக் கொட்டை எழுத்துக்களில்

அச்சடித்துக் கொண்டிருக்கும் கிழவர் அருகிலும் அவன் அமர்ந்திருக்கிறான். மேலும் அவன் பலவித உடையணிந்த ஆடவர், பெண்டிர், இந்த உலகையே மறந்து ஆழ்ந்து படித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், அவர்களைப் போலவே சுற்றுப் புறத்தை மறந்து, ஆனால் உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்போர் ஆகியோரை அடுத்தும் அவன் அங்கு அமர்ந்திருக்கலாம். ஒரு தடவை அங்கு படித்துக் கொண்டிருந்த வாலிபன் தோளின் மீது ஓர் பறவை அமர்ந்திருந்ததாக ஒரு பெரியார் தமது கட்டுரை யொன்றில் கூறியுள்ளார். இதிலிருந்து பறவையும் அங்கு விரும்பத் தகுந்ததாகும் என்பது போதும்.

தடையில்லாத வரவேற்புடன் அறிவின் சிறப்பும் இணைந்து, நியூயார்க் பொது நூலகத்தை நிகரற்றதாகச் செய்கிறது. உலகிலேயே மிகப் பெரியதும், சிறப்பு மிகுந்ததும், பல மக்களின் பலவிதப் பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற நியூயார்க் நகரின் கண்ணாடியென இந் நூலகத்தைக் கூறலாம். ஏனெனில் நியூயார்க் நகரின் கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரத் தன்மை இக் கண்ணாடியில் பிரதிபலிக்கிறது. யார் எப்பொழுது வந்தாலும் இந்நூலகம் அவர்களிடத்துத் தகுந்த கவனம் செலுத்தத் தவறுவதில்லை. இந் நூலகத்தில் மிகவும் வேடிக்கையான நிகழ்ச்சிகளும் நிகழ்வதுண்டு. ஓர் இளைஞன் தன்னுடைய விடப்பாம்பிற்கு என்ன ஆகாரம் கொடுப்பது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளப் பாம்புடன் பெந்ததாக இந் நூலக அறிக்கை ஒன்று கூறுகின்றது. அங்கு மூன்று வருட காலமாக அகராதி ஒன்று தயாரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த ஈப்ரு பணியாளர் எலீசர் பென் ஈடா என்பவர் அவனுக்குத் தேவையான விவரங்களைக் கொடுத்து உதவியதாகவும் அவ்வறிக்கை கூறுகிறது.

நியூயார்க் பொது நூலகம் தியாகம், உணர்ச்சி, தொண்டு 'ஆகியவற்றின் கூட்டுறவால் எழுந்ததாகும். அது தோன்றிய வரலாறு பெருமை வாய்ந்தது. இங்கு நூலகம் அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நியூயார்க்கில் வாழ்ந்த சோசப் காக்கசுவெல் (Joseph cogswell) என்ற பள்ளி ஆசிரியருக்குத் தோன்றியது. சான் சாகெப் ஆச்டர் (John Jacob aster) என்ற ஓய்வு பெற்ற கிழவர் ஒருவர் பொருளுதவி செய்ததின்பேரில் ஆச்டர் நூலகம் என்ற பெயர் கொண்ட நூலகம் ஒன்று தோன்றியது. காக்கசுவெல் அதன் முதல் நூலகத் தலைவரானார். அந்த நூலகத்தை அவர் தன் குழந்தையெனப் பேணினார். தான் வியாதியால் நலிந்த காலத்திலும் கடுங் கோடையில் கூட நாள் முழுவதும் நூற்களைச் சேகரிக்கப் பாடுபட்டார். அவர் இறந்த பின்னர் ஆச்டர் குடும்பத்தாரின் ஆதரவில் அந் நூலகம் இயங்கி வந்தாலும், அப்பொழுதைய நிலையில் காக்கசுவெல் கண்ட கனவு நிறைவேறும்போல் தோன்றவில்லை. இந் நிலையில் அதே நகரில் சேம்சு லெனாக்சு என்ற ஓய்வுபெற்ற வணிகர் ஒருவரால் அறிஞர்களுக்கென மற்றொரு நூலகம் தொடங்கப்பட்டது. அப் பெரியார் நூல்களைச் சேகரிப்பதில் அளவிடற்கரிய ஆர்வம் காட்டினார். அவரது வீட்டில் ஒவ்வொரு அறையிலும் மேற்கூரை வரை நூல்கள் அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் அவர் நூல்களைத் தொகைவகை விரி செய்து அடுக்கியிருந்தார். அவரிடம் இருந்த நூல்கள் மிகவும் அருமையானதும் மதிப்பு மிக்கதும் ஆகும். அமெரிக்காவிற்கு வந்த முதல் கூடன்பர்க் விவிலிய நூல், பே என்பவரின் கிறித்துவ வேதப் பாடல்கள், வாசிங்டன் அவர்களின் வழியனுப்பு உரையின் கையெழுத்து ஏடு, கொலம்பசு தான் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்ததைத் தெரிவிக்கும் கடிதம்

போன்றவை அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புகள் பல வாகும். அப் பெரியார் நூல்களின் அருமைப்பாடு அவற்றைத் தவிராதவரின் தாம் சேகரித்த நூல்களைப் படிப்பதிலும் வேலையைத் தானே மேற்கொண்டிருந்தார். அவர் இறந்த பின்னரும் அதன் பாதுகாவலர்கள் பொது மக்களை அந்த நூல்களில் நுழைய அனுமதிக்கவில்லை. இவ்வாறாக மக்கள் உள்ளே நுழைய முடியாத நிலையில் அந்த நூலகம் விளங்கியது.

விஞ்ஞானத்திலும் கல்வியிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட மற்றொரு நியூயார்க் நகர வாசியான சாமுவெல் டில்டன் (Samuel Tilden) என்பவர் தமது உயிலில் தமது சொத்தை ஓர் இலட்ச நூலகம் அமைக்க உபயோகிக்குமாறு எழுதியிருந்தார். ஆனால் அவரது உறவினர்கள் உயிலுக்கு மாறாக நடந்ததால் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையே நூலகத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இச் செயலினால் டில்டன் பெயரால் தனி நூலகம் ஒன்று ஏற்பட இயலாது போனாலும், வழக்கறிஞர்களின் ஆலோசனையின்பேரில் ஆச்டர் நூலகத்துடன் அது இணைந்து நியூயார்க் பொது நூலகத்திற்கு வித்திட்டது. சின்னாட்களில் லெனாக்சு நூலகமும் ஆச்டர் நூலகத்துடன் இணைந்தது. நூலகம் விரிவடையத் தொடங்கிய பின்னரும் “இது ஏழை பணக்காரர் இருவருக்கும் பொதுவாகவும், யாவரும் மேற்கோள் குறிப்புக்கள் எடுப்பதற்கும், ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் உரிய நிலையிலும் விளங்க வேண்டும்” என்ற காக்கசுவெல்லின் அடிப்படைக் கொள்கையிலேயே இயங்கத் தொடங்கியது பாராட்டுக் குரியதாகும்.

நியூயார்க் நகர மக்கள் அந் நகரின் நாற்பத்திரண்டாவது தெருவின் ஐந்தாவது சாலையில் நூலகக் கட்டடத்தை அமைக்கத் தீர்மானித்தனர். மிகப் பெரிய

பளிங்குக் கட்டடமாக அமையவேண்டுமென எண்ணினார். போதிய பணவசதி இல்லையாயினும், மக்கள் முன்வந்து விடா முயற்சியுடன் மனமுவந்து உதவிகள் பல செய்து கண்கவர் கட்டடம் ஒன்றை எழுப்பினார். அவ்வாறு எழுவதற்குப் பெரிதும் முயன்றவர்களில் டாக்டர் பிலிங்சு என்பவர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர். மக்கள் அனைவரும் எல்லா வசதிகளுடன் பயன்படுத்தத் தகுந்த முறையில் இந் நூலகம் அமைய வேண்டும் என்பதே அவரது பேரவா. பலதரப்பட்ட மக்கள் நியூயார்க் பொது நூலகத்திற்கு வர நேரிடும் என்பதை டாக்டர் பிலிங்சு நன்கு அறிந்திருந்தார். ஆராய்ச்சியாளருக்குத் தேவையான அமைதியான சூழ்நிலையினையும் திறமைமிக்க சேவையினையும் இந்த நூலகம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், பொது மக்கள் கேட்கும் விவரங்களைத் துரிதமாகத் தெரியப்படுத்த வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்றும், வெளிநாட்டினின்று வருவோர்க்கும் பயன்படும் வகையில் வசதிகள் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்பினார். மேலும் அவர் மக்கள் நூல்களை எளிதாகவும் விரைவாகவும் பெற வேண்டும் என்ற கொள்கையை விடாப்பிடியாக மேற்கொண்டார். அவரது விருப்பப்படி மிகப் பெரிய படிப்பகமும் (Reading room), அதை அடுத்து நூல் அட்டவணை அறையும் (Catalogue room) அமைக்கப்பட்டன. அப் படிப்பகத்தில் ஒரே சமயத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இருந்து படிப்பதற்குரிய வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ளன. மேலும் டாக்டர் பிலிங்சு அவர்கள் நூல்களைத் தொகை வகை விரி செய்து அமைத்தார். மாத வார வெளியீடுகளும் அங்ஙனமே பிரிக்கப்பட்டு வழங்குவதற்கு ஏற்ற முறையில் அமைக்கப் பெற்றன. புதிதாக வரும் நூல்கள், தனிப் பிரசுரங்கள் (Pamphlets) முக்கியமான கட்டுரைகள் முதலியவற்றிற்கு நூல் அட்ட

வணை அட்டைகள் தயாரிப்பதற்கென முடிபட்டு வரும் மொழிகள் அறிந்த நூற்று எழுபது அலகுகளைக் கொண்ட நூலட்டவணைத் துறையொன்று சிறப்பாக விளங்குகின்றது. நூல்களைத் தாமதமின்றி வெளியில் வழங்குவதற்கு ஏற்ற முறையினையும் டாக்டர் பிள்ளை அமைத்தார். அந் நூலகத்தின் ஏனைய பணியாளர்களை யும் நன்கு பழக்கி வைத்திருந்தார். அவர் தொடங்கி வைத்த முறை இன்றுவரை மாறவில்லை. எண்பது மைல் நீளத்தில் நூல் அலமாரிகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் நூரிதமாக நூல்களைப் பெறும் வழி வகைகள் பற்றிய சிறு குறிப்புக்களும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று வருமாறு:- “நீங்கள் பதினைந்து நிமிடங்கட்குள் நூல்களைப் பெருவிடில் சன்னலுக்கு அருகிலிருக்கும் பணியாளரிடம் தெரிவிக்கவும்.” ஒரு நூலைக் கேட்ட உடனேயே, நூலட்டவணை அறையினின்று படிக்கும் அறைக்குச் சீட்டொன்று (Call slip) குழாய் மூலமாக அனுப்பப்படும். அங்கிருந்து அச்சீட்டு நூலிருக்கும் அலமாரிக்கு நேராக அனுப்பப்பெறும். அங்குள்ள பணியாளர் அந்நூலை எடுத்து, தானே அசைந்து செல்லும் சாதனம் ஒன்றில் வைப்பார். அந் நூல் உடன் நூல்அட்டவணை அறைக்குச் செல்லும். அது வரும் செய்தி மின்சார விளக்குகள் மூலம் அறிவிக்கப்படும். எந்தநூலும் சுமார் ஏழு அல்லது எட்டு நிமிடங்களுக்குள் வழங்கப்படுகின்றது. மின்சாரத்தடை ஏற்படும் காலத்தில்தான் சிறிது கால நீட்டிப்பு ஏற்படும்.

நூலகத்தில் உள்ள எல்லா நூல்களும் அடிக்கடி தேவைப்படுமாதலால் நூல்களை வெளியில் எடுத்துச் செல்ல அனுமதி பொதுமக்களுக்குக் கிடையாது. ஆனால் பொதுமக்களுக்கு வழங்குவதற்கென எண்பது கிளை நூலகங்களில் பல இலட்சக்கணக்கான நூல்கள் உள்ளன.

இந் நூலகத்தில் மேற்கோள் நூல்கள் பெருமளவிற்கு உள்ளன. இந் நூல்களை எடுத்துச் செல்லும் சலுகை உலக ஐக்கிய நாட்டு அவைக்குத் தவிர, உலகில் வேறு ஒரு அவைக்கோ, அன்றி, தனி மனிதனுக்கோ வழங்கப்படுவதில்லை. ஐக்கிய நாட்டு அவை ஒரு பெரிய நூலகத்தின் துணையின்றி இயங்க முடியாது. ஆதலால் ஐக்கிய நாட்டு அவைக்கு நூல்கள் வழங்கத் தனி வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இது சில சமயம் ஆராய்ச்சியாளர்கட்குத் தடையாக இருப்பினும், இந் நூலகம் ஓரளவிற்கு நூல்களை எப்பொழுதும் எல்லோருக்கும் கிடைக்குமாறு செய்கிறது. சிறந்த நூல்களை மிகவும் குறைந்த செலவில் புகைப்படம் எடுக்க வசதிகளும் இந் நூலகத்தில் உள்ளன.

பொது மக்கள் இரவு பத்துமணி வரை படிப்பகத்திலிருந்து படிக்கலாம். எல்லா வசதிகளும் அங்கு உண்டு. முக்கியமான அரசாங்க விடுமுறை நாட்களில்தான் இப்படிப்பகம் மூடப்பட்டிருக்கும். நாள்தோறும் இந் நூலகத்தைவிட்டுக் கடைசியில் வெளியேறுபவர் இந் நூலகத் தலைவராகத்தான் (Director) இருப்பார். ஒரு தடவை அவர் அவ்வாறு வெளியேறும்பொழுது, ஒருவன் இசைப் பகுதியில் செய்தி ஒன்றினை அறிதற்பொருட்டு வந்தான் என்றும், அதுகால் அவர் அவனை மலர்ந்த முகத்துடன் வரவேற்று, அவனுக்கு வேண்டிய செய்தியினை அறிந்து கொள்ளுதற்கு உதவினார் என்றும் இந் நூலகம் பற்றிய கட்டுரை ஒன்று பேசுகின்றது.

இந் நூலகத்திலிருந்து செய்திகள் பெறுவோரில் பெரும்பாலோர் நேரில் வருவதில்லை. நாடோறும் ஏறக்குறைய 1500 தடவை தொலை பேசி அழைப்பு வருகிறது. மேலும் நூலக அலுவலர்கள் 20 அல்லது 30 சாக்குக் கடிதங்களைக் கவனிக்கிறார்கள். எல்லா விடயங்களைப்

பற்றியும் உலகம் முழுவதிலுள்ளும் கடிதங்கள் வந்தன. பெர்மூடாவிலிருந்து பொறி இயல் எம்ப்ராய்ஸ் எக்ஸ்ரே கதிரினின்று பாதுகாப்புப்பற்றித் தகவல் வந்திருக்கிறார்கள். கனடாவில் வாழும் ஒருவன் என்னைப் பெண்ணுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் முறை பற்றி உதவி கேட்கிறான். இலண்டன் நகர மாணவன் ஒருவன் தான் நீண்ட காலமாக ஆராய்ச்சி செய்துவரும் ஒரு பொருளைப் பற்றிக் கேட்கிறான். இவ்வாறு ஆயிரக்கணக்கில் வரும் கடிதங்களைக் கவனித்து நூலகத்தார் கவனமாகவும் இலவசமாகவும் பதில் அனுப்புகிறார்கள்.

இந் நூலகத்தின் இத்தகைய வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகவிளங்கிய டாக்டர் பிலிங்சையும், அவரது கொள்கைகளையும், அவர் ஆற்றிய பணிகளையும் ஒருவரும் மறப்பதில்லை. 1911-இல் நியூயார்க் பொது நூலகத் திறப்பு விழா நடைபெற்றது. அப்பொழுது டாக்டர் பிலிங்சு தமது எழுபதாவது வயதைத் தாண்டிவிட்டார். அப்படி இருந்தும் அவர் ஆர்வத்துடன் அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டார்.

1940-ஆம் ஆண்டு இந் நூலகத்தின் பொருளாதார நிலைமை போதுமானதாக இல்லை. ஆனால் அதன் பொருட்டு நூலகத்தார் சிக்கன முறைகளைக் கைக் கொண்டு நூலகத்தின் வளர்ச்சியைத் தடைசெய்தா ரில்லை. அன்றியும் நூலக அலுவலர்களுக்கு மாத ஊதியத்தை அதிகப்படுத்திப் பற்றாக்குறையை மிகைப்படுத்திக்கொண்டனர். இதன் காரணமாய் நூலகத்தார் பொது மக்களின் உதவியை நாடினர். வங்கிகள் (Banks) நடத்துவோர், கலைஞர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர், எழுத்தாளர்கள் முதலிய பலரும் இந் நூலகத்தின் உதவியை எந்நாளும் வேண்டி வருபவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் அனைவரும் மனமுவந்து உதவினர். மேலும்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பொதுமக்கள் பண உதவி செய்கின்றனர். அப்படி இருந்தும், அம் மக்கள் நியூயார்க் பொது நூலகத்தாரிடம் பெற்றிருக்கும் கடனை அடைக்க முடியாது. அதாவது, அவர்கள் நூலகம் மூலமாகப் பெற்றுவரும் அறிவு வளர்ச்சியை அளவிட்டுக் கூற இயலாது.

அரசாங்கமும் இந் நூலகத்தால் பெரிதும் பயன்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய நாட்டுச் சங்கத்தின் தலைமைச் சபை இந் நூலகத்தின் துணையின்றிப் பலவிடங்களில் ஒரு முடிவும் காண இயலாது. இரண்டாம் உலகப் போரில் இராணுவ அலுவலகத்தார் இந்நூலகத்தினின்று உலகப் படம், வேறு சில முக்கியக் குறிப்புக்கள் ஆகியவற்றைப் பெற்றனர். உணவுப் பொருட்களினின்று நீர்ச் சத்துக்களை வடிப்பது பற்றிய முறையை இந் நூலகத்தின் விஞ்ஞானப் பிரிவினினின்று அரசாங்க விஞ்ஞானிகள் பெற்றனர். இவ்வாறுகப் பல துறையினர்க்கும் செய்திகள் வழங்கி உதவுவதில் இந் நூலகத்திற்கு இணையொன்று மில்லை என்று துணிந்து கூறலாம். அமெரிக்காவில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் இந் நூலகத்தைப் பெரிதும் பயன்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக அமெரிக்கர்கள் சௌதி அராபியாவின் எண்ணெய்க் கிணறுகளில் முதலீடு செய்வதற்கு முன்னர் ஆறுமாத காலம் இந் நூலகத்தின் பொருளாதாரப் பிரிவில் விஞ்ஞானிகள் இதுகுறித்து ஆராய்ந்த பின்னரே தங்கள் முடிவைத் தெரிவித்தனர்; பெரு நன்மையும் அடைந்தனர்.

இந் நூலகத்தால் பொது மக்கள் பெறும் எல்லா நன்மைகளையும் எடுத்துக் கூறுவது இயலாத காரியமாகும். எனினும் ஒருசில குறிப்பிடத் தகுந்தவையாகும். ஒரு தடவை வில்லியன்கிஷ் என்பவர் காமிலி (camille) என்ற நாடகத்தின் மறு பதிப்பினை எழுதுகையில், 1853-இல் நடைபெற்ற அதே நாடகத்தின் படி இந்

நூலகத்தில் இருப்பதைக் கண்டு வியப்படைந்தவர் செசில் பீடன் என்பவர் 'எனது மனைக் கவந்திருப்பது' (My Fair lady) என்னும் நாடகத்திற்காக உண்மையான குறிப்புக்களை இந் நூலகத்திலிருந்துதான் பெற்றதாகக் கொண்டார். ஆல்பிரட் லண்ட் என்பவர் பேசிய நாடகம் நடத்தும்பொழுது இந் நூலகத்தான் பெரிய பயன் அடைந்தார். இங்ஙனமே இந் நூலகத்தின் இசைப் பகுதியும் இயன்ற அளவு உதவி செய்து வருகிறது. இங்கு பீடோவெனின் பிஜித் தீவுகளின் நாட்டியப் பாடல்களும் கிடைக்கின்றன. பல வரலாற்றுப் பேரறிஞர்களுக்கு இந் நூலகத்தின் அமெரிக்க வரலாற்றுப் பகுதி சொந்த இல்லம்போலவே நிகழ்ந்து வருகிறது. அமெரிக்க வரலாற்றிலோ அன்றி வரலாற்றிலோ, புகழ் மிக்க 'புலிட்சர்' பரிசு பெற்றவர் யாவரும் இந் நூலகத்திலன்றி வேறு எங்கும் சென்று ஆராய்ச்சி செய்யவில்லை. எந்த வினாவிற்கும் இந் நூலகத்தின் துணைகொண்டு விடை காணலாம். ஒரு தடவை நிரைப்படத் தயாரிப்பாளர் 'வான் காக்' (Von gogh) பற்றிய பொருளைக் கலைப் பகுதியில் கண்டு கொண்டனர். சிகாகோ உலகச் சந்தையில் வைக்கவேண்டிய மாதிரிப் படகுச் சக்கரம் (Ferris wheel) தயார் செய்யும் முறையை, குழந்தைகள் நூல் எழுதுவோர் இந்நூலகத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டனர். ஜியார்ஜ் வாசிங்டன் கவர்னராக இருந்தபொழுது எழுதியுள்ள குறிப்பினின்று பீர் (beer) தயாரிக்கும் முறையை ஒரு சிலர் அறிந்து கொண்டனர். வாழ்க்கை வரலாறு எழுதுவோரும், கதை எழுதுவோரும் இந் நூலகத்தைப் பெரிதும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இந் நூலகத்திற்குச் செல்லும் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கு வேண்டியவை இந் நூலகத்தில் ஏதாவது ஒரு மூலையில் அவசியம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன்

செல்லுகின்றனர். அரசாங்க அறிக்கைகள், நீதிமன்றப் பத்திரங்கள், கோயில் பத்திரங்கள், விளம்பரப் பிரசுரங்கள், சொந்த நாட் குறிப்புக்கள் ஆகிய அனைத்தையும் மக்கள் எடுத்துப் படிக்கலாம். இருபத்தைந்திலிருந்து முப்பது மேற்கோள் நூல்கள் வரை ஆராய்ச்சியாளர் ஒரே நேரத்தில் பயன்படுத்தலாம். மேலும் ஆராய்ச்சியாளர் இருந்து படிப்பதற்குத் தனியாக அறையும் கொடுக்கப்படுகின்றது. அவ்வறை எல்லா வசதிகளையும் கொண்டிருக்கும்.

பழங்காலச் செய்திகளைக் கொண்டு விளங்கும் பழஞ் சுவடிகளும் அறிக்கைகளும் தனியாக ஒரு அறையில் பாதுகாப்புடன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தங்கள் உயிரினும் மேலாகக் கருதுகின்றனர். கலைப் பகுதி, இசைப் பகுதி, நாடகப் பகுதி முதலிய பகுதிகளில் உள்ள நூல்களும் பொருட்களும் விலை மதிப்பற்ற வையாகும். இந் நூலகத்தைப் பெரிதும் பயன்படுத்தியவர்களுள் ஒருவர் இந்நூலகத்தைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நான் ஒரு நூலாக இருப்பின் எனது இருப்பிடமாக இந்த நியூயார்க் பொது நூலகத்தையே விரும்புவேன். எனக்கும் படிப்போர்க்கும் இடையே ஒரு தடையும் இருக்காது. ஏனெனில் இங்குள்ள அலுவலர்களது முதல் நோக்கமே நாங்கள் ஒருவரையொருவர் கண்டுகொள்ள வேண்டும் என்பதே ஆகும்.”

இக் குறிப்பு ஒன்றே இந் நூலகத்தின் சிறப்பிற்குத் தக்க சான்றாகும்.

8. பல்கலை வழங்கும் பல்கலைக்கழக நூலகம்

கல்வி களிநடம்புரியும் இடம் பல்கலைக்கழகம். அதன் சிறப்புக்கள் பல. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை சில. அச் சில சிறப்புக்களுள் ஒன்றே பல்கலைக்கழக நூலகம். பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியுடன் அதன் நூலகமும் போட்டி போட்டுக்கொண்டே வளரும். அமெரிக்க நாட்டு வள்ளல்களுள் ஒருவர் ஆர்வர்டு. இவர் பெயரிலே நிலவுகின்றது ஒரு பல்கலைக் கழகம். அதனை ஆர்வர்டு பல்கலைக் கழகம் (Harvard University) என உலகம் அழைக்கும். அந்தப் பல்கலைக் கழக நூலகம் முதன் முதலாக முந்நூற்றெழுபது நூல்களோடு தொடங்கியது. அவற்றை அளித்தவரும் ஆர்வர்டு என்பவரே. இன்று அந்த நூலகம் ஆறுகோடி நூல்களைப் பெற்றுக் காட்சி அளிக்கின்றது. எந்தப் பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு பதினேழாண்டுகளுக்கும் அதன் நூலக நூல்கள் பொதுவாக இரண்டு மடங்கு பெருகிவிடுகின்றன.

பல்கலைக்கழக நூலக வளர்ச்சி ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பதுக்கு முன் ஒருவகையாகவும், பின் ஒருவகையாகவும் காணப்படுகிறது. முதன் முதலாகப் பல்கலைக் கழக நூலகம் சிறிய அளவிலேயே குறைந்த நூல்களைக் கொண்டு தொடங்கும். அஃதாவது ஒரு பொதுப் படிப்பகம், பாட நூலகம், நாளிதழ்கள் முதலிய பருவகால இதழகம், அரிய நூல்கள் உள்ள பகுதி, அரசறிக்கைப் படிப்பகம் ஆகியவற்றுடன் பல்கலைக்கழக நூலகம் முதலில் தொடங்கும். ஆனால்

1940-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் வேறொரு முறையில் பல்கலைக்கழக நூலகம் தொடங்கியது. பிரெளண் பல்கலைக்கழக நூலகம், கொலரோடா பல்கலைக்கழக நூலகம், நிப்ரோச்சா பல்கலைக்கழக நூலகம் ஆகியவை புதிய முறையிலே அமைக்கப்பட்ட நூலகங்களாகும். இந்தப் புதிய முறையின் முக்கிய அடிப்படை நூலகத்தைப் பேரளவில் மாணவர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே. இத்தகைய நூலகங்களிலே மூன்று குறிப்பிடத் தக்க படிப்பகங்கள் உள். அவற்றுள் ஒன்று மக்களியலுக்குரியது; மற்றொன்று அறிவியலுக்குரியது; மூன்றாவதாக உள்ளது கலையியலுக்குரியது. இந்தப் படிப்பகங்களில், குறிப்பு நூல்கள், நூல் விவரத்தொகுதிகள், ஒதுக்கப்பட்ட நூல்கள் ஆகியன இருக்கும். அதனால் குறிப்பிட்ட ஒரு பாடத்துக்கு வேண்டிய அத்துணை நூல்களும், குறிப்புக்களும் ஒரு சேர ஆராய்ச்சி மாணவர்க்குக் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படுதல் கண்கூடு. இத்தகைய புதுமுறைப் பல்கலைக்கழக நூலகங்களிலே இவற்றோடு, புகுமுக மாணவர்க்கு வேண்டிய படிப்பகங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

பெரும்பான்மையான பல்கலைக்கழக நூலகங்களிலே வட்ட, மாவட்ட, மாநில அரசுகளின் அறிக்கைகளும் வெளியீடுகளும் சேர்த்துவைப்பதற்குரிய தனி அறைகள் காணப்படுகின்றன. அமெரிக்க நாட்டின் அறிக்கைகளுக்கு மட்டுமே உரிய அறைகள் ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழக நூலகத்திலேயும் உள். அங்குமட்டன்று; கல்லூரி நூலகங்களிலும் இத்தகைய அறைகள் உண்டு. இவற்றுக்கு என்றே ஒரு சட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு கல்லூரியிலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அறைகளின் எண்ணிக்கை தற்போது 556 ஆகும்.

பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் குறிப்பிடத்தகுந்த பகுதிகளுள் ஒன்று அரிதிற் கிடைக்கும் நூல்கள் உள்ள பகுதியாகும். இது மாணவர்க்கு அறிவுச் செல்வத்தை வாரி வழங்கும் பிற பகுதிகளோடு ஒத்த சிறப்புடையதாகும். இதன் வளர்ச்சி பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சித்துறை, இருப்பு நிதி ஆகியவற்றைப் பொருத்ததாகும்.

உலக அரசியலாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத அயல் நாட்டு வெளியீடுகள், அறிக்கைகள் ஆகியவையும் பல்கலைக்கழக நூலகத்திலே இருத்தல் மிகமிக வேண்டியதாகும். இதற்காகப் பல நூலகங்கள் அயல் நாட்டுப் பல்கலைக்கழக நூலகங்களோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுகின்றன.

பல்கலைக்கழகமும் அதன் நூலகமும் இணைந்தும் குழைந்தும் இயங்குவது பல்கலைக்கழகத்துக்கு மட்டுமன்றி, நாட்டுக்கே நலம் பல பயக்க வல்லதாகும். பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கும் நூலக வசதிகளோடு இங்கு நடைபெறும் சொற்பொழிவுகளும், தனி வகுப்புகளும் பெரும் பயன் அளிக்கவல்லவையாகும்.

நூலகம் என்பது பல்கலைக்கழகத்தின் கலைச் சுரங்கங்களுள் ஒன்றாகும். அங்கே பேசும்படக் காட்சிகள், பேசாப்படக் காட்சிகள் காண்பிக்கப்படும். ஓவியங்கள் சேர்த்துக் காக்கப்படும்; பிற கலைகளும் களிநடம்புரியும். பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் மற்றொரு தனிச் சிறப்பு சிறு சிறு வகுப்புகள் நடத்திப் பட்டப் படிப்பு மாணவர்க்கு ஆராய்ச்சியறிவையும் ஆராய்ச்சி வேட்கையையும் ஊட்டுவதாகும். உலக அரசியல், தொழில் துறை ஆகியவை பற்றிய சொற்பொழிவுகளை ஏற்பாடுசெய்தலும், அவை பற்றிய திரைப்படங்களைக் காட்டலும் பல்கலைக்கழக நூலகப் பணிகளாகும். பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் பணிகளுள் தலையாயது நூலக விரிவுத்திட்டமாகும்.

பல்கலைக்கழக நூலக வளர்ச்சியின் அறிகுறி அண்மையில் ஏற்பட்ட பல்கலைக்கழக நூலகக் கூட்டுறவாகும். இத்தகைய கூட்டுறவுகள் தற்போது நாற்பதுக்குமேல் உள்ளன. நூல் கடன் தரல், நூலட்டவணை செய்தல், நூலகம் கணக்கிடல், கூட்டுறவாகப் படமெடுத்தல் ஆகியவை இந்த நூலகக் கூட்டுறவின் அடிப்படைகளாகும்.

வெளியீடுகள் பரிமாற்றம், அமெரிக்க உள்நாட்டு நூலக மாநாடு போன்ற உள்நாட்டு மாநாடுகள், நூலகமன்றங்கள் ஆகியவை மூலம் உலக நூலக உறவு வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது.

